SAMARANGSCH ADVERTENTIE-BLAD.

A°. 1859. **Vrijdag 9 September.** **N°. 36.**

Prijs per Jaar voor *Samarang* *f* 12.—
„ „ „ buiten *Samarang* „ 14.—

Advertentiën te bezorgen tot 12 *ure 's middags.*

DIT ADVERTENTIE-BLAD WORDT IEDEREN VRIJDAG UITGEGEVEN.

De prijs der Advertentiën, is van *een* tot *tien* woorden *een gulden;* verder voor iedere *vijf* woorden *zestig duiten* of ½ *recepis*, behalve het zegelregt voor den Lande.

BIJ DIT BLAD BEHOORT EEN BIJVOEGSEL.

OFFICIEEL GEDEELTE.

Door Zijne Excellentie den Gouverneur - Generaal zijn de volgende beschikkingen genomen:

CIVIEL-DEPARTEMENT.

ONTSLAGEN:

Op zijn verzoek, eervol, uit 's lands dienst, de geëmploijeerde ter algemeene secretarie *J. F. J. de Vries.*

Op zijn verzoek, eervol, wegens vertrek, als lid in den raad van justitie te Makassar, *J. C. Termijtelen*, kapt. der infanterie, onder dankbetuiging voor de door hem als zoodanig bewezene diensten.

BENOEMD:

Tot resident van Rembang, de inspecteur der kultures in de eerste afdeeling *G. A. Boutmy*

Tot resident van Menado, de resident van Ternate *C. Bosscher.*

Tot lid der subcommissie van onderwijs te Banjoewangi jhr. *J. A. S. de Mey van Gerwen.*

BEVORDERD:

Tot controleur der tweede klasse bij de landelijke inkomsten en cultures, de controleur der derde klasse *P. G. N. Dessauvagie.*

Bij de subcommissie van onderwijs te Passoeroewan.

ONTSLAGEN:

Op zijn verzoek, eervol, wegens vertrek, het lid *W. L. Versteegh*, onder dankbetuiging voor de door hem als zoodanig bewezene diensten.

BENOEMD:

Tot leden, *W. Major*, en *W. H. von Oven*, suikerfabriekanten aldaar.

Bij de subcommissie van onderwijs te Madioen.

ONTSLAGEN:

Eervol, wegens vertrek, het lid dr. *Th. Keijzer*, onder dankbetuiging voor de door hem als zoodanig bewezene diensten.

BENOEMD:

Tot lid, *Ch. L. van der Voort*, civiel geneesheer aldaar.

GOEDGEKEURD:

Dat door den Assistent-resident van Benkoelen,
Bij den Residentie-Raad aldaar,

IS ONTSLAGEN:

Op zijn verzoek, eervol, als plaatsvervangend lid, *P. Jansen*, onder dankbetuiging voor de door hem als zoodanig bewezene diensten.

IS BENOEMD:

Als plaatsvervangend lid, *C. L. Plasberg*, onderwijzer aan de gouvernements lagere school aldaar.

Door de hieronder genoemde autoriteiten zijn de volgende beschikkingen genomen.

Door den Directeur der burgerlijke openbare werken, gedurende de maanden Julij en Augustus, 1859.

BENOEMD:

Tot élève-opzigters *H. J. N. Poth*, zonder beroep, te Samarang en *F. J. Kroese*, timmerman (daglooner) bij het vak van scheepsbouw op het marine établissement te Soerabaija;

met aanwijzing aan eerstgenoemde van Padang en aan laatstgenoemde van de hoofdplaats Soerabaija tot standplaats.

Door den Directeur der Cultures, gedurende de maand Julij 1859.

WEDERGEPLAATST:

Als opziener der tweede klasse bij de indigo-kultuur *J. L. E. Ham.* zijnde hij ter beschikking gesteld van den resident van Banjoemaas.

Door den ambtenaar belast met de leiding der dienst van de Gouvernements telegrafen in Nederlandsch-Indië, gedurende de maanden Julij en Augustus 1859.

BENOEMD:

Tot leerling-telegrafisten:

Op het telegraaf-kantoor te Weltevreden, *P. A. Hammelman* en *C. J. P. P. A. Musquetier.*

Op het telegraaf kantoor te Soerabaija, *D. C. Frieze* en *J. B. Koster.*

Tot chef van het telegraaf-kantoor te Samarang, de telegrafist *S. A. Webb*, chef van het telegraaf-kantoor te Magelang.

Tot chef van het telegraaf-kantoor te Magelang, de telegrafist *O. H. van Cosel*, chef van het telegraaf-kantoor te Kediri.

Tot chef van het telegraaf-kantoor te Kediri, de telegrafist *P. J. van Kampen* te Soerabaija.

ONTHEVEN:

Eervol, de telegrafist *C. C. F. Reents*, als chef van het telegraaf-kantoor te Samarang.

Eervol, de telegrafist *A. J. W.* de *Jongh Swemer*, van het beheer en de administratie van het algemeen magazijn.

GEPLAATST:

Op het telegraaf-kantoor te Samarang, de telegrafist *A. J. W.* de *Jongh Swemer.*

OPGEDRAGEN:

Het beheer en de administratie van het algemeen magazijn, aan den telegrafist *C. C. F. Reents.*

ONTSLAGEN:

Op zijn verzoek, eervol, de leerling-telegrafist *A. H. A. de Graaff* te Soerabaija.

OVERGEPLAATST:

Naar Tjilatjap, de leerling-telegrafist *G. F. W. C. Schimdt* te Bandong.

Naar Bandong, de leerling-telegrafist *A. A. Bier* te Weltevreden.

Naar Cheribon, de leerling-telegrafist *A. H. Holdert* te Batavia.

Naar Batavia, de leerling-telegrafist *H. Simons*, te Pekalongan.

Naar Pekalongan, de leerling-telegrafist *C. Veerman* te Cheribon.

Naar Soerabaija, de leerling-telegrafist *B. Epple* te Samarang.

Door den chef van het beheer over de Gouvernements schoeners en kruisbooten, gedurende de maand Augustus 1859,

ONTHEVEN:

Op zijn verzoek, eervol, uit zijne betrekking, de 1ste stuurman *P. van der Leeuw.*

BENOEMD:

Tot tweede stuurlieden, de derde stuurlieden *J. C. Asman* en *N. E. Scheltema.*

Door den Resident der Preanger regentschappen, gedurende de maand Junij 1859.

Tot zoutverkooppakhuismeester te Garoet, de gewezen klerk op het assistent-residentie-kantoor te Bandong, *J. G. Brugman.*

Door den Gouverneur der Moluksche eilanden, gedurende de maand Junij;

BENOEMD:

Tot commis te Haroekoe, de klerk bij het beheer der pakhuizen te Amboina, *H. O. Rijkschroeff.*

MILITAIR DEPARTEMENT.

Bij het Regiment Oost-Indische Kavalerie,

BEVORDERD:

Tot ritmeester, de eerste luitenant *J. Sodenkamp.*

Tot eersten luitenant, de tweede luitenant *J. A. Diehl*, van het regiment.

MARINE-DEPARTEMEMT.

BENOEMD;

Tot machinist bij een der onderdeelen van het marine-etablissement te Soerabaija, *H. Verhoef*, gewezen vuurstoker der eerste klasse bij de Nederlandsche marine.

SCHUTTERIJEN, ENZ.

Bij den barissan te Pamakassan (Madura), bij den grooten staf.

BENOEMD:

Tot majoor commandant, de kapitein der infanterie *Radhen Ario Mangkoe Koesoemo.*

Bij het wapen der Infanterie,

ONTSLAGEN:

Eervol, de kapitein *Radhen Pandjie Broto Asmoro.*

Eervol, wegens ziekte, de eerste luitenant *Kiahie Wiero Troeno.*

BEVORDERD:

Tot kapitein, de eerste luitenant der artillerie *Radhen Ario Proto Koesoema*, en de eerste luitenant-adjudant *Kiahie Wongso Moroeto.*

Tot eersten luitenant-adjudant, de tweede luitenant *Radhen Ario Sostro Negoro.*

Tot eersten luitenant, de tweede luitenant, *Kiahie Maas Djajeng Patie.*

BENOEMD:

Tot tweede luitenants, de sergeant volontair *Radhen Ario Teedjo Winotto*, en de fourier volontair *Radhen Kromo Wiedjoijo.*

Bij het wapen der Artillerie,

BEVORDERD:

Tot eersten luitenant-kommandant, de tweede luitenant *Kiahie Kertie Troeno.*

BENOEMD:

Tot tweeden luitenant, de sergeant volontair *Radhen Soerio Admodjo.*

IN-OFFICIEEL GEDEELTE.

Aangeslagen Vendutiën.

Op MAANDAG den 12den September 1859.

Op het plein achter het nieuwe Entrepôt, van diverse Houtwerken.

Op DINGSDAG den 13den September 1859.

Voor het Commissie-huis van *Soesman & Co.*

Op WOENSDAG en DONDERDAG den 14den en 15den September 1859.

Voor het Vendu-locaal van *F. A. Pringiers.*

Op ZATURDAG den 17den September 1859.

Voor het Commissie-huis van *Soesman & Co.*, van pas aangebragte paarden.

MENGELWERK EN BIJDRAGEN.

EENE AARDBEVING OP HAITI.

II.

(*Vervolg.*)

Don Diego, sinds drie dagen niet toegelaten zijnde bij Josephine, die zich ongesteld hield, vond zich niet bevredigd door Pelletiers verzekeringen, dat zijne dochter hem weldra vergiffenis vragen en hare hand schenken zou. Hij vermoedde eenig bedrog.

Alras had hij de verblijfplaats van Charles ontdekt, en zekerheid omtrent de nachtelijke bijeenkomsten erlangd.

Hij zweeg, doch ging van sombere ontwerpen zwanger.

De zaken moesten een andere keer nemen. Hij zag hiertoe echter maar één middel. . . . Welligt kon slechts Trévilles dood hem de verkrijging van Josephine's hand waarborgen, en, hij wilde, hij moest haar naar het altaar geleiden. Het besluit stond bij hem onomstootelijk vast; zich den weg daarheen met den dolk te banen, den trouwring te bezegelen met het bloed des medeminnaars. . . .

Zou hij beiden in den tuin bespieden, en zijn medeminnaar, in de armen zijner bruid, het staal in de borst stooten. Dat ware slecht berekend geweest. De klove, welke hem reeds van Josephines hart scheidde, ware er nog breeder door geworden, en afschuw in de plaats der onverschilligheid getreden.

Hij moest Charles derhalve op diens kamer om het leven brengen en wel zóó, dat de misdaad aan roovers wierd toegeschreven. Zijn haat en zijne liefde strekten hem ten waarborg, dat zijne hand het doel niet zou missen.

De sterren flonkerden reeds, als ware het bij de lijkplegtigheid van den vervlogen Vrijdag. Faalde don Diego niet in zijne berekeningen, dan zouden zij nog heden hun glans ook verspreiden over de begrafenis van een mensch, over die van een levensgeluk.

Charles en Josephine zaten onder de lommerijke takken van de boomgroep, die, door het loof omsloten, in een afgelegen gedeelte van den tuin stond. Het geklater eener fontein mengde zich met hun zacht gefluister. Overigens was alles rondom hen stil en rustig.

Ginds, aan de andere zijde van den tuin, vlak langs den muur en achter de boomen om, sluipt langzaam, en evenmin geruchtmakende als een geest, eene schaduw. Maar de in het zenith staande maan, werpt geene schaduw; de verschijning moet derhalve een ligchaam wezen. Een oogenblik vertoont zij zich duidelijker; het is ongetwijfeld een man. Hij sluipt al verder en verder voort, bukt, ziet om, legt zich ter aarde neer, kruipt tot aan Quentin's huis, bereikt het openstaande venster, wringt er zich door, en verdwijnt in de donkere kamer.

Charles had alles met een allezins verklaarbare gespannen oplettendheid gadegeslagen. Hij sprak tot Josephine die er niets van bespeurd had, geen woord daaromtrent; drong, onder het voorwendsel, dat hij voor in huis eenig geluid had vernomen, op het afscheid nemen aan, begeleidde haar een eind wegs en keerde toen langzaam en zachtkens terug.

In de kamer brandde thans licht. Gedruisch en geschreeuw werd daaruit gehoord. Er had een strijd plaats gevonden.

Een man lag bloedend en geboeid op den grond . . . het was don Diego.

Niet ver van hem af lag een der twee soldaten, die de wacht in den kamer hadden gehouden; in zijne borst stak het afgebroken lemmet van don Diego's dolk.

De kolonel was met nog twee soldaten op de plaats des strijds aangekomen.

Don Diego brulde en vloekte, dreigde en weende van onmagtige woede.

Hij had waarlijk niet kunnen vermoeden, dat hij in de kamer, waar hij Charles dacht op te wachten, in de handen van soldaten zou vallen. Niettegenstaande al zijne tegenwerpingen, werd hij naar de stedelijke gevangenis overgebragt.

Charles wachtte, aangezien er in deze omstandigheden niets door hem kon verrigt worden, onder het venster, tot dat men don Diego had weggevoerd. Deze laatste kreeg hem alzoo niet te zien.

OP VENDUTIE

VAN

Woensdag 14 September 1859,

ZULLEN DOOR DEN ONDERGETEEKENDE IN ZIJN VENDU-LOCAAL,

ten verzoeke van de Heeren

VAN MAANEN & CO.,

voor rekening van belanghebbenden worden verkocht, de navolgende beschadigde Lijnwaden, als:

Merk	No.		pcs.		
JvM	No.	1090	20	pcs. Drillings.	Allen min of meer door Zeewater beschadigd.
„	„	1092	2	„ „	
„	„	1094	12	„ „	
„	„	1095	9	„ „	
„	„	1098	20	„ „	
„	„	1104	20	„ „	
„	„	1106	1	„ „	
„	„	1110	2	„ „	
„	„	1114	2	„ „	
„	„	1116	2	„ „	
„	„	1123	2	„ „	
„	„	1126	1	„ „	
„	„	1127	1	„ „	
„	„	1129	1	„ „	
„	„	1131	20	„ „	
„	„	1132	1	„ „	
„	„	1133	20	„ „	
„	„	1147	3	„ „	
„	„	1148	12	„ „	
„	„	1154	5	„ „	
„	„	1155	3	„ „	
„	„	1164	20	„ „	
„	„	1172	10	„ „	
„	„	1174	20	„ „	
			209	pcs. Drillings.	

Merk	No.		pcs.		
JvM	No.	6	6	pcs. Jeans.	Allen min of meer door Zeewater beschadigd.
„	„	12	3	„ „	
„	„	16	12	„ „	
„	„	17	5	„ „	
„	„	21	9	„ „	
			35	pcs. Jeans.	

J v M / Z No. 2805 7 pcs. 4/4 Ruwe Callicots.

Merk	No.		pcs.		
J v M / Z	No.	2706	3	pcs. 6/4 Ruwe Callicots.	Allen min of meer door Zeewater beschadigd.
„	„	2707	12	„ „ „	
„	„	2714	3	„ „ „	
„	„	2717	5	„ „ „	
„	„	2727	19	„ „ „	
„	„	2734	11	„ „ „	
„	„	2743	2	„ „ „	
„	„	2745	2	„ „ „	
„	„	2810	28	„ „ „	
„	„	2825	37	„ „ „	
„	„	2842	29	„ „ „	
„	„	2865	2	„ „ „	
„	„	2866	15	„ „ „	
„	„	2916	35	„ „ „	
			203	pcs. 6/4 Ruwe Callicots.	

J v M / Z No. 2818 pcs. 7/4 Ruwe Callicots.

Merk	No.		pcs.		
J v M	No.	2687	13	pcs. 6/4 Madapollams.	Allen min of meer door Zeewater beschadigd.
„	„	2691	7	„ „ „	
			20	pcs. 6/4 Madapollams.	
J v M	No.	2908	10	pcs. 7/4 Madapollams.	
„	„	2909	12	„ „ „	
			22	pcs. 7/4 Madapollams.	

Alles alhier direct uit Nederland aangebragt met het Nederl. Barkschip *VIJF VRIENDEN*, Kapt. C. JOHAN.

(1111) F. A. PRINGIERS.

OP DE VENDUTIE

van WOENSDAG den 14 dezer,

zal nog worden verkocht, voor rekening van wien zulks zoude mogen aangaan:

S M.

No. 1 en 2. Twee kisten ieder inhoudende
100 stuks Gordijngoed.
20 dz. Zakdoeken.

1 „ 3 Een kist inhoudende
100 Dames-Japonnen.
20 dz. Zakdoeken.

1 „ 4/5 Twee kisten ieder inhoudende
50 stuks Mousselinne.
50 „ Gordijngoed.
20 dz. Zakdoeken.

S M. 678/97 Tien kisten ieder 12 fl. Saucijs.

Allen min of meer door zeewater beschadigd, aangebragt per het Ned. schip *Java Koerier*, Kapt. G. Diepering.

(1112) F. A. PRINGIERS.

VENDUTIE

op Donderdag den 15 dezer,

in het Vendu-Locaal

VAN

F. A. PRINGIERS,

(1113) van diverse Koopmanschappen.

VENDUTIE VAN PAARDEN.

Op Zaturdag den 17den dezer,

ZULLEN

SOESMAN & CO.,

à 2 pCt. vendu-salaris verkoopen:

150 UITGEZOCHTE SUMBAWA-PAARDEN.

Deze lading die stellig wel de laatste aanvoer in dit jaar zal zijn, met zeer veel kennis uitgezocht zijnde, bevat weder zeer vele fraaije spannen Wagenpaarden en ook schoone Rijpaarden.

Met Commissiën belasten zich

(1114) SOESMAN & CO.

EXECUTORIAAL VERKOOP.

Op Zaturdag, Maandag en Woensdag den 24sten, 26sten en 28sten September 1859,

des morgens ten 9 ure,

voor de Woning van den Chinees

TEH HONG TJOEN,

gelegen buiten deze Stad, in de Kampong *Pengabengang*, aan de Oostzijde van den weg naar *Patjerongang*, van de navolgende ten verzoeke van den Chinees

OEY TIANG SENG,

Handelaar wonende te *Batavia*, ten deze domicilie kiezende ten kantore van den Advocaat en Procureur te *Samarang* Mr. *LEOPOLD UDO DE HAES*, en ten laste van gemelden Chinees *Teh Hong Tjoen*, mede Handelaar wonende te *Samarang*, in executoriaal beslag genomen roerende goederen, als: Meubilair, benevens eene groote partij Aardewerk.

(1115) De Deurwaarder bij den Raad van
SAMARANG, Justitie te *Samarang*,
den 8sten September 1859. A. PIJL.

Op een' nader te bepalen dag

ZULLEN

SOESMAN & CO.,

voortgaan met den verkoop voor rekening van den Heer

L. VAN TRAPPE,

van eene restant partij Afbraak, bestaande uit: Balken, Planken, Ribben, Deuren, Vensters, Kozijnen, enz., alles liggende op het terrein achter het Locaal der Heeren VAN DEN BROEK & VEECKENS. (1116)

BOEKEN VENDUTIE.

Op Maandag den 19den in plaats van Woensdag den 7den September,

des avonds ten 7 ure,

ZULLEN DE ONDERGETEEKENDEN

IN HET LOCAAL DER

SOCIETEIT AMICITIA

vendutie houden,

VAN EENE VERZAMELING BOEKWERKEN,

BESTAANDE VOORNAMELIJK UIT:

Wetenschappelijke-, Militaire-, en Geneeskundige werken, Hollandsche, Fransche, Engelsche en Duitsche Romans, enz., enz.

VOORTS:

Eene Collectie goed onderhouden Chirurgicale Instrumenten.

Met Commissiën belasten zich

(1062) DE GROOT, KOLFF & CO.

ONTVANGEN:

Rose en lichtblaauw Fransche Satijn,

ter reede liggende:

Heeren-, Dames- en Kinder Kousen, in alle kwaliteiten en dimensiën. (1087) R. HAMMEL.

IN COMMISSIE ONTVANGEN:

de zoo gerenommeerde

SOERABAIJASCHE SIGAREN,

vroeger onder den naam van *Kingdom* thans *A. Johan*; verkrijgbaar tegen *f* 18 pr./m. contant, bij

(1084) D. F. JASPERS.

ONTVANGEN:

Van het echte vroeger zoo gerenommeerde

LANS BIER,

ZONDER ETIKETJES,

(1089) bij J. P. BRANDES.

WEDEROM ONTVANGEN

per de *Vijf Vrienden*

Kapitein *JOHAN*:

100 KISTEN WIJN

à 4 dozijn, van het zoo gunstig bekende merk

Duranteau Chateau des 3 Moulins.

(1085) A. MEIJER.

Versche aanvoer van

ROOKVLEESCH,

ontvangen bij

(1117) SOESMAN & CO.

FRAAIJE

SPEELDOOZEN,

spelende 6, 8 en 12 Airs, waarvan de opwinding geschiedt volgens nieuwe constructie, bij

(1118) SOESMAN & CO.

PUIK

PUIKE HAMMEN,

Verkrijgbaar bij

(1119) SOESMAN & CO.

VAN PARIJS

ONTVANGEN:

Prachtige Coiffures van Chenille, nieuwste modellen.
„ Sorties de Bal; ook met Plusch gegarneerde.
Geborduurde Rokken.
Crinolines en Jupes Impératrice.
Glaçé Handschoenen, beste kwaliteit.

ALSMEDE:

Speelgoed, ook in dozen en kistjes.

[1120] R. HAMMEL.

Mme. DE FARCY

à l'honneur de prévenir les Dames qu'elle vient de recevoir, des Fleurs fines à grands tombants et dans le dernier gout. (1093)

ONDERBOLLEN

voor

Hang- en Staande Lampen,

(1121) bij NOOTBAAR & JOOSTEN.

Gebrillanteerde en andere

FOURAGÈRES,

voor 1e. en 2e. Luitenants.

Te bekomen, bij

(1092) Ph. MOLITOR.

Toen de heer Pelletier den volgenden ochtend het voorgevallene vernam, bragt hem dit in de grootste ontsteltenis. Hij spoedde zich naar het gouvernement. Opgeruimd kwam hij van daar terug.

Don Diego was, wel is waar, verstandig genoeg geweest, hem niets van de nachtelijke bijeenkomsten van Charles en Josephine mede te deelen, maar had hem daarentegen doen gelooven, dat hij in Charles kamer was gelokt, om daar vermoord te worden. Hij wist deze fabel zoo geloofwaardig in te kleeden, dat Pelletier geenzins aan Tréville's schuld twijfelde, en men had het dan ook alleen aan een met Quentin bevrienden regeringsbeambte te danken, dat ook niet de kolonel en Charles, in hechtenis werden genomen.

Pelletiers bemoeijingen, om don Diego weder in vrijheid te doen stellen, bleven echter vruchteloos.

De regering des presidents verkeerde in voortdurende bezorgdheid wegens eene nieuwe revolutie. Zij moest voor hare veiligheid zorg dragen, en ten deze had alligt een politiek doel in het spel kunnen geweest zijn. Buitendien — en dit woog zwaar — don Diego was een Spanjaard. De Spanjaarden (bloediger nagedachtenis) stelden, in de oogen der inboorlingen van Haïti, de slechtste nationaliteit ter wereld daar; ja, de president Boyer had hun *zelfs* verboden het eiland te betreden.

De zaak kon derhalve voor don Diego eene uiterst onaangename wending nemen. De heer Pelletier had hem in de gevangenis — een onaanzienlijk hok, waar hij in het gezelschap van een bonten hoop deugnieten zat — op zijn eerewoord beloofd, dat niets in hunne wederzijdsche betrekkingen veranderd, en dat Tréville ook voor het vervolg afgewezen zou worden. Dit was een troost, maar ook een zeer zwakke troost. Immers, hoe veel kon er niet buiten Pelletiers weten en toedoen geschieden!

Don Diego weende heete tranen van jaloezij en wraakzucht.

Intusschen was, van de zijde der drie verbondenen, alles in gereedheid gebragt voor de huwelijks-inzegening en het vertrek naar Frankrijk.

Josephine en hare moeder wilden zich heden, Zaturdag, tot bijwoning van de vesper-dienst, ter kerke begeven, en na afloop daarvan naar de sacristy gaan, alwaar een reeds tot dit doel gewonnen priester de trouwplegtigheid zou volvoeren. Op het stoomschip *Armand*, dat den volgenden ochtend naar Frankrijk zou vertrekken, was een kajuit voor den overtogt afgehuurd. Charles en Josephine zouden zich onmiddelijk na de inzegening van hun huwelijk aan boord begeven, en mevrouw Pelletier alleen huiswaarts terugkeeren.

Het plan, dat men na de arrestatie van don Diego had gevormd, om namelijk den heer Pelletier tot deelgenoot in het geheim te maken, en voor het doel te winnen, moest, na de eerste pogingen tot onderhandelingen, door mevrouw Pelletier in het werk gesteld, worden opgegeven, want de vader bleef meer vastberaden dan ooit bij zijn eens genomen besluit volharden. Hij geloofde aan Trévilles schuld ten opzigte van don Diego en had aan dezen zijn woord van eer gegeven.

Ernstig en peinzend zat hij in zijn vertrek, toen zijne gade met Josephine binnentrad. De laatste had haren vader sedert twee dagen niet gezien. Zij was eenvoudig, doch met zorg en smaakvol in het wit gekleed. De slanke, tengere gestalte met het interessante gelaat, en de groote, donkere oogen, die thans met de uitdrukking van ernstige doch teedere bescheidenheid op haren vader gevestigd waren, dit alles was inderdaad bekoorlijk te noemen. Haar geheel wezen waarin overigens niets van die slapheid en weekheid was te ontdekken, die men gewoon is den creolen toe te schrijven, moest wel voor zich doen innemen.

De ernst van den heer Pelletier maakte onwillekeurig plaats voor een, ofschoon naauwelijks bemerkbaar, lachje van vaderlijk welbehagen, toen zijne dochter eenige oogenblikken als vragend voor hem staan bleef; terwijl zij hem, na eene wijl, met de op den innigsten toon uitgesproken woorden: „Vergiffenis, lieve vader!" omhelsde.

De heer Pelletier werd weder ernstig.

— Gij moest don Diego om vergiffenis vragen, Josephine!

— Dit kan ik thans niet doen. Ik smeek heden *u* om vergiffenis. Ik heb u nooit willen bedroeven. Vergeef mij derhalve, als dit toch geschiedde.

— U heb ik reeds lang vergiffenis geschonken.

— Gij moet ook Tréville vergeven.

— Zwijg van hem.

— Hij is onschuldig aan de gevangenneming van don Diego.

— Weet gij dit zoo zeker?

— Ik weet het bepaald.

— Laat ons dit onderwerp thans laten rusten . . . . Ga thans heen! . . . Ga in de kerk met uw geweten te rade, Josephine!

Josephine kon thans hare tranen niet weêrhouden, toen zij met een kus van haren vader afscheid nam. . . . Zij keerde nog eens om, ten einde haren vader andermaal om den hals te vallen. Dacht zij aan de mogelijkheid van eene lange, zeer lange scheiding? . . .

Hare moeder moest haar vermanen mede te komen. In de deur keerde zij zich nog eens om naar haren vader.

— Tot wederziens, lieve vader!

— Adieu, mijn kind!

III.

Het was Zaturdag, omstreeks 7 ure des avonds. De zon daalde al meer en meer in het westen. Doch de drukkende zoele hitte, die den geheelen dag over Haïti lag uitgespreid, week niet voor het koeltje, dat anders den avond plagt te vergezellen. De atmospheer bleef hardnekkig in eene eigenaardige, onverstoorbare kalmte verkeeren. Zij werd niet door het minste windje bewogen.

Een jong man, wiens gelaat door een strooijen hoed met breeden rand werd verborgen, stapte, met eene dame in een wit kleed met volants gehuld, zoo schielijk als de hitte het toeliet, naar de kaai. Zij stapten in eene voor hen in gereedheid staande boot, die hen vervolgens aan boord van het stoomschip *Armand* overbragt.

De jonge man was Charles Tréville, zijne begeleidster Josephine Pelletier. Het verbond hunner harten had zoo even den zegen der kerk erlangd.

De kapitein van den *Armand* stond op den trap en ontving het jonge paar met een vriendelijken groet. De voor hun gebruik bestemde, met guirlandes versierde kajuit had door kleine, roode, tusschen bloemen gedoken ballonnen, eene soort van geheimzinnige verlichting ontvangen.

Josephine moest — dit verrieden hare oogen — reeds veel geweend hebben. Zij wierp zich, toen zij deze door de moederlijke liefde haar bereide verrassing zag, met de uitdrukking van hartstogtelijke aandoening, in de armen van den man, aan wiens leven zij het hare, slechts eenige minuten geleden, voor altijd had verbonden.

Charles trachtte Josephine, die luid snikte, door eene zachte en teedere toespraak te troosten. Maar de lucht in de kajuit was nog zoeler, drukkender dan daar buiten. Charles stelde voor, de avondkoelte op het dek te gaan afwachten.

Zij gingen naar boven en namen plaats op eene bank . . . Josephines blikken waarden, dronken van vreugde en droefheid tevens, over de eindelooze zee; dan weder vestigde zij die op het prachtvolle, weelderige land harer geboorte, en eindelijk zochten zij troost in de zachte oogen van den gemaal.

Het was nog altijd drukkend heet, ja, de borst beklemmende, als van zwaveldamp bezwangerde lucht, begon al digter en digter te worden. Dikke, zwarte wolken trokken langzaam over de bergen van het eiland.

De zee begon te ruischen; haar geluid werd al doffer en doffer.

Een groote matgele vuurkogel daalde uit de zwarte wolkenmassa en zweefde langzaam en spookachtig over het in diepe rust verzonken land.

De kapitein van den *Armand* hield het er voor, dat er een dwarrelwind zoude opkomen.

Op alle in de haven liggende schepen liet zich het kommandeerfluitje hooren. Het waren seinen voor de equipage, om de noodige voorzorgsmaatregelen te nemen.

(*Wordt vervolgd.*)

Huwelijken.

Getrouwd:

B. EPPLE

en

F. W. DE NYS.

SAMARANG, 1 *September* 1859. (1104)

Sterfgevallen.

Op den 26sten dezer overleed te *Oenarang*, tot onze bittere droefheid ons oudste Zoontje *Hendrik Diederick*, in den ouderdom van vijf jaren.

(1105) J. H. DE GROOT.
H. DE GROOT.

SAMARANG, 30 *Aug.* 1859. *Bornemann.*

SAMARANG.

Ook wij, ingezetenen dezer Hoofdplaats, mogten eergisteren de eer genieten Z. E. de Gouverneur Generaal in ons midden te zien.

Reeds vroeg in dienzelfden morgen waren de Heeren Resident, Assistent-Resident, de Gen. Majoor, enz., afgereisd, ten einde Z. E. aan de grensscheiding dezer Residentie te gemoet te gaan. Te 7 ure marcheerden de troepen der Schutterij en van het Garnizoen van het 4 en 5 Bataillon naar den Huize Bodjong, waarna de troepen zich van af dien Huize tot Karangtenga aan de beide zijden van den weg, *en haije* geschaard stonden, aan welke *haije* is medegesloten de Inlandsche barissans, die der Chinezen en andere vreemde Oosterlingen.

Te 11 ure arriveerde Z. E. en gevolg binnen deze Hoofdplaats en stapte aan het Residentie huis af, waar zich alle Authoriteiten en Ambtenaren, zoomede de Inlandsche en Chinesche hoofden hadden verzameld, die daarna persoonlijk aan Z. E. werden voorgesteld.

Op het oogenblik dat Z. E. uit Hoogstdeszelfs rijtuig stapte, werd door het korps hoornblazers van het Garnizoen het volkslied: Wilhelmus van Nassauwen aangeheven, en van het fort Prins van Oranje een salut van een en twintig schoten gedaan.

Des avonds ten 8 ure had eene receptie plaats, die door de meeste ingezetenen met hunne Dames werd bijgewoond, terwijl de muzijk zich afwisselend liet hooren, en het Huis zelve prachtig geillumineerd was.

Gisteren ochtend ten 9 ure heeft Z. E. de Militaire gebouwen in oogenschouw genomen en daarna de Tentoonstelling van Javaansche nijverheid bezocht; 's avonds ten 6 ure de troepen der Schutterij en van het Garnizoen geïnspecteerd en ten 8 ure het Concert der Muzijk-vereeniging St. Cecilia bijgewoond.

Heden morgen ten 9 ure werd aan de ingezetenen dezer Hoofdplaats, die zich daartoe aangemeld hadden, audientie verleend.

— Men zal zich nog herinneren, dat onlangs door de Heeren Bestuurders en eenige medewerkende leden van het Liefhebberij Tooneel-gezelschap alhier, aan den Heer *T. G. Klatt*, op den avond van zijn' 67sten verjaardag een geschenk is aangeboden, als de hulde voor den steeds bereidwilligen ijver die ZEd. als lid dier kunstinrigting sedert vele jaren betoond heeft.

Aangenaam is het thans voor ons, onzen lezers te kunnen mededeelen, dat, dezer dagen weder door Heeren Leden van genoemd Gezelschap, alsmede door eenige belangstellenden aan den Heer *J. Th. White*, mede oud-directeur, bij gelegenheid van zijn' 50sten geboortedag, op de gewone wijze, een keurig geschenk is uitgereikt.

Het voorwerp ZEd. uit ware hoogachting en vriendschap aangeboden, kan tot het beste bewijs strekken, hoe zeer zijne vrienden den ijver schatten, waarmede hij steeds trachtte het Samarangsch publiek genoegen te verschaffen.

— Zekere javaansche vrouw, genaamd Embok TOEMPAK, van de dessa *Babadan*, district *Demak*, is op den 23sten Augustus van drielingen, allen van het mannelijk geslacht, bevallen. Moeder en kinderen bevinden zich in welstand.

Volgens bekendmaking van den Resident is het vertrek der Landmail bepaald op Maandag den 19den September, *des avonds te 6 ure*, moetende de brieven *des namiddags te 4 ure* [illegible]

Mr. C. H. MANUEL, gemagtigde van
SAMARANG, P. F. A. G. WENER.
6 *September* 1859. (1133)

Vertrekkende Personen.

L. DE MARET en fam., gen. gem. de firma DORREPAAL & CO. (1106)

AANGEKOMEN PERSONEN.

Van den 2den tot en met den 9den September 1859.

W. A. Noordwijns, F. W. Zeelig, J. W. de Jonker, F. G. Groenendaal, C. van der Linde, M. Johannes, G. J. C. Kolff, R. R. Hasselman, L. Ellinghuijzen, P. J. A. Kervel, H. S. de Visch Eijbergen, C. B. J. Lucas, J. Nienhuijs, J. W. Dammers, A. Boachi, F. F. Engelenburg, A. Kocken, F. N. Luijkz, Chr. A. Jacobs, E. L. Spitzar, J. C. Spitzar, A. W. Mensing, J. Mensing, Christina Mensing, Christen vrouw L. Angus met zuigeling, Mejufvr. S. W. Toreman, Mejufvr. A. E. van der Linde, Mejufvr. Chr. Hultner, D. Soekias, J. M. da Dosta, W. J. Kuhr.

VERTROKKEN PERSONEN.

P. Nuijts, Mevr. de Wed. Gaum, W. A. Noordwijns, P. E. Austerman, E. J. L. Fabri, F. W. Zeelig, J. W. de Jonker, R. R. Hasselman, L. Ellinghuizen, P. J. A. Kervel, H. S. de Visch Eijbergen, R. van Maurik, IJzak Willem Dammers, A. Mahieu, M. W. de Val, J. W. C. Marlien, G. J. C. Kolff, C. van der Linde, Mejufvr. A. E. van der Linde, Mejuf. Sarah Henriette Toreman, M. Soekias.

Schepen in Lading

op den 9den September 1859.

Naar ——— Ned. bark Crinoline, kapt. *W. K. E. A. Paré*, agenten *Soesman en Co.*

Naar ——— Ned. bark Maria Adolfina, kapt. *A. Blom*, agenten *C. Damnitz en Co.*

Naar ——— Ned. bark Julie Claire, kapt. *A. van Oostroom*, agenten *Dorrepaal en Co.*

Naar ——— Ned. bark Eduard Marie, kapt. *M. F. Remmers*, agenten *Dorrepaal en Co.*

Naar SOERABAIJA, Ned. bark Java Kourier, kapt. *G. Diepering*, agenten *C. Damnitz en Co.*

Naar ——— Ned. bark Hermine Maria Elisabeth, kapt. *W. Bonjer*, agenten *B. Kopersmit en Co.*

Naar ——— Ned. bark Vijf Vrienden, kapt. *C. Johan*, agenten *van Maanen en Co.*

Naar FRANKRIJK, Ned. bark Nicolas Cesard, kapt. *F. F. Perraux*, agenten *Dorrepaal en Co.*

Naar FRANKRIJK, Ned. schip La Roze, kapt. *G. Chabamies*, agenten *Mac Neill en Co.*

Naar ——— Ned. bark Alblasserdam, kapt. *J. 't Hoen*, agenten *Mac Neill en Co*

Naar ——— Ned. Ind. brik Srie Nagara, kapt. *Intje Kandar*, agent *Gezagvoerder.*

Naar RIOUW, Ned. Ind. bark Fatahool Moebarak, kapt. *Abdul Rachim*, agent *Gezagvoerder.*

Naar PONTIANAK, Ned. Ind. bark Mass Denok, kapt. *Abdul-Adjies*, agent *Gezagvoerder.*

Naar RIOUW, Ned. Ind. bark Kiem Heg Soen, kapt. *Oei Bokking*, agent *Gezagvoerder.*

Naar ——— Ned. Ind. bark Kiem Hing Sing, kapt. *Liem Biauw Tioe*, agent *Gezagvoerder.*

Naar RIOUW, Ned. Ind. schoener Kim Tjiat Tjiang, kapt. *Jo Ing An*, agent *Gezagvoerder.*

Naar SINGAPOER, Ned. Ind. bark Alrachmanie, kapt. *Hadjie Mohamat Sedik*, agent *Gezagvoerder.*

Naar ——— Ned. Ind. bark Djoedul Karim, kapt *Amino-din*, agent *Gezagvoerder.*

Naar TAGAL, Ned. Ind. bark Ellen, kapt. *T. A. P. Wentholt*, agenten *B. Kopersmit en Co.*

Naar ——— Ned. Ind. schoener Hap Eeng, kapt. *Tankie*, agent *Gezagvoerder.*

Naar ——— Ned. Ind. bark Foulke Nassar, kapt. *J. H. van Garling*, agent *Gezagvoerder.*

Naar ——— Ned. Ind. bark Kim Goan, kapt. *Go Kai Soei*, agent *Gezagvoerder.*

Naar ——— Ned. Ind. schoener Bientang Toedjoe, kapt. C. *F. Beasleij*, agent *Gezagvoerder.*

Naar ——— Ned. Ind. schip Gana Salim, kapt. *Sech Oesin Bin Abdulla Jaraffie*, agent *Gezagvoerder.*

Scheepsberigten.

AANGEKOMEN.

September 1 - Ned. bark *Canton*, H. J. Tweehuijs, v. Macassar 28 Aug., passagier de majoor Kloesmeijer en bedienden. — Ned. Ind. bark *Faulkool Nassar*, J. H. van Garling, v. Riouw 27 Julij.

September 2 - Fransch schip *La Rose*, G. Chabanius, v. Batavia 28 Aug. — Fransch bark *Nicoluas Cezard*, J. F. Perraux, v. Singapoer 14 Aug.

September 3 - Ned. Ind. stoomschip *Macassar*, A. G. Bosch, v. Soerabaija 2 Sept., passagier de heeren van der Hout, Blak, 8 weeskinderen, mevr. de wed. Parez en fam., Z. M. troepen en bannelingen. — Ned. Ind. stoomschip *Koningin der Nederlanden*, E. Lewis, v. Batavia 1 Sept., passagier de heer W. A. Noordwijnd en Z. M. troepen.

September 5 - Ned. Ind. bark *Kiem Goan*, Goei Heysoei, v. Riouw 16 Julij. — Ned. Ind. schoener *Bientang Tjoedjoe*, C. F. Beasley, v. Riouw 13 Aug. — Ned. Ind. stoomschip *Oenarang*, S. van Hulstijn v. Batavia 4 Sept., pasagiers de hesren Kervel en fam., van der Loo, Hasselman, van Lijberg, Kofff, Aguttin, Boachie, Englenburg, Ellenbuizen, Roessler, Lucassen, Prins en Munro.

September 6 - Zw. stoomschip *Merapie*, kapt. luitt. t/z E. M. C. Baak, v. Soerabaija 6 Sept. — Ned. bark *Alblasserdam*, J. 't Hoen, v. Macasser 1 Sept., passagiers 4 officieren. — Ned. Ind. schip *Gana Salim*, Sech Hoesin Bin Abdulla Jarofie, v. Sumbawa 1 Sapt.

VERTROKKEN.

September 2 - Ned. bark *Drie Vrienden*, L. P. Andrerssen, n. Batavia en Nederland. — Ned. Ind. bark *Bientang Tiemoor*, Lebie Achmat, n. Singapoer. — Ned. bark *Brouwershaven*, P. Janzen, n. Nederland met 4 terugkeerende militairen.

September 3 - Ned. Ind. bark *Fathool Manan*, Sech Salim Bin Aboebakar Bergebeh, n. Soerabaija en Balie — Ned. Ind. bark *Alnoer*, Sech Sultan bin Mohamat Marzoekie, n. Batavia. — Ned. Ind. bark *Canton*, H. J. Tweehuijs, n. Batavia. — Ned. Ind. stoomschip *Macassar*, A. G. Bosch, n. Batavia met Z. M. troepen.

September 4 - Ned. Ind. bark *Joesrool Karim*, Said Abdulla Bin Salim, n. Padang. — Ned. Ind. stoomschip *Koningin der Nederlanden*, E. Lewis, n. Soerabaija met Z. M. troepen.

September 6 - Ned. brik *Koerier*, Rotgans, n. Batavia.

September 7 - Ned. Ind. stoomschip *Oenarang*, S. van Hulstijn, n. Soerabaija met Z. M. troepen en bannelingen.

September 8 - Ned. Ind. bark *Oen Goan*, Liem Djihie, n. Tagal, Cheribon en Riouw.

AAN- en UITVOER te SAMARANG, *van den 2den tot en met den 8sten September* 1859.

AANVOER.

Van Djàwana met de Ned. Ind. Schoener Hab Goat, kapt. *Abdulla Bin Labak.*

430 pik. Gouv. koffij, *Gouvernement.*

Van Riouw en Singapoer met de Ned. Ind. bark Foulke Nassar, kapt. *J. H. van Garling.*

Lading van Riouw.

104,40/100 pik. gambeer, 60 pik. zwarte peper, 12 kod. ambalo-hout en 9½ pik. was, *Order.*

Lading van Singapoer.

290 zak. medicijnen, 10,000 ps. planken, 8010 ps. vloersteenen, 50 kn. thee, 7 vs. en 400 ps. stalen pannen, 6 zak. aluin, 7 vn. geel-oker, 20 zak. salpeter, 40 zak. nagelen, 212 pak. en 3 bn. offerpapier, 3 kn. sotong, 30 krdj. thee-potjes en lepeltjes, 4 pak. ramiegaren, 1 kt. tinwerk en 2 kn. gemerkt S A, *Order.*

Van Riouw over Tagal met de Ned. Ind. bark Kim Goan, kapitein *Go Kai Soei.*

1440 pik. gambeer en 100 st. planken, *Order.*

Van Riouw en Singapoer met de Ned. Ind. schoener Bientang Toedjoe, kapt. *C. F. Beasleij.*

Lading van Riouw.

132 pik. gambeer, 10 pik. witte peper, 2½ kod. ambalo-hout en 750 ps. steenen, *Order.*

Lading van Singapoer.

232 pak. en 154 krdj. gedr. visch, 186 zak. en 2 kn. ingredienten, 141 pakken offerpapier, 2 vn. vischkuiten, 9 kisten blatjang, 4 krandj. thee-potjes, 60 vn. geel-oker, 2 st. waterpotten, 300 pak. kommen, 22 pak. zoethout, 16 kn. paijongs, 33 kn. voetzoekers, 33 kn. lenkeng, 2 kn. gientjoe en 3 kn. kramerijen, *Order.*

Van Sumbawa met het Ned. Ind. schip Gana Salim, kapt. *Sech Oesin Bin Aljeraffie.*

150 ps. paarden, *Order.*

Van Batavia met de Ned. Ind. stoomboot Oenarang, kapt. *S. van Hulstijn.*

74 kn. cognac, 537 col. diverse lijnwaden, 8 kn., 4 oxh. en 8/4 pijp. wijn, 150 ks. blik, 7 kn. provisien, 1 pak veeren en assen, 1 kt. pomp, 2 pak. zeildoek, 1 kt. Eau de cologne, 62 kod. geitenvellen, 7 kn. monsters, 5 kn. laken, 1 kt. kramerijen, 10 kn. suikerwerk, 1 ks. rookvleesch, 75 ks. kaas, 3 kn. bier, 1 kt. zalm, 2 kn. zuren, 1 kt. olijven, 2 kn. vruchten op water, 38 kn. manigaren, 14 kn. papier, 1 kt. coralen, 1 kt. potlooden, 1 kt. klatergoud, 25 vn. meel, 10/m. ps. Man. sigaren, 4 pak. filt, 1 rijtuig, 1 kt Chin. blaauwsel, 1 kt. bladkoper, 1 kt. houtwerk, 1 kt. spiegels, 2 kn. paijongs, 100 kelders genever, 25 kn. thee, 1 kt. Chin. zijde, 1 kt. pennemessen, 1 ton glaswerk, 1 ton ijzerwerk, 2 bn. wollen dekens en 25 pik. salpeter, *Order.*

7 kn. wijn, *Order. (Uit het Entrepôt aldaar).*

En eenige Gouv. goederen.

En andere lading van Batavia, bestemd voor Soerabaija.

UITVOER.

Naar Batavia met de Ned. Ind. bark Alnoor, kapt. *Sech Sultan Bin Achmat Marzoekie.*

7 pik. suiker, *M. M. Zorap.*

3 pak. koehuiden en 12 rottingstoelen, *Despéroux.*

420 st. buffelhuiden, *Dorrepaal & Co.*

48 ps led. vaten, *Soesman & Co.*

2 kn. Java sigaren, 1 ks. Java aardewerk, 3 kn. diversen, 56 pik. tegeran-hout, 8 pik. koperdraad, 2 pik. lijm, 5½ pik. Java ijzerwerk, 10 kn. en 16 pak. lijnwaden, 1 kt. zijde, 638 pak. stroo-matten, 120 pik. klapper-olie, 2 pik. muskaat, 52/100 pik. foelie, 27 pik. kandij-suiker, 72 pik. tamarinde en andere diverse goederen, *Diverse Personen.*

Naar Padang met de Ned. Ind. bark Joesrool Karim, kapt. *Said Abdulla Bin Aboebakar.*

56 pik. poedersuiker, *Bek Beauw Tjoan.*

1 kod. led. trommels, *Said Jafar.*

Naar Riouw over Cheribon en Tagal met de Ned. Ind. bark Oen Goan, kapt. *Liem Djehie.*

Lading voor Riouw.

2 kod. Jav. stoo-matten en 6 ps. schapen, *Mohamat.*

Lading voor Cheribon.

10 bn. kat. garen en 500 ps. kadjang matten, *Gezagvoerder.*

Lading voor Tagal.

1000 ps. kadjang matten, 50 pik. bindrotting, 4 ps. gelooid leder, 1 pak laken en 6000 ps. zilveren guldens, *Gezagvoerder.*

Naar Batavia met de Ned. bark Canton, kapt. *H. J. Tweehuijs.*

163½ pik. suiker, *Dorrepaal & Co.*

Naar Soerabaija met de Ned. Ind. stoomboot Koningin der Nederlanden, kapt. *E. Lewis.*

15 kn. garen en 1 kt. provisien, *Thooft & Co.*

2 kn. zijden garen en kleedjes en 8 kn. wit katoen, *Mac Neill & Co*

1 kt. militaire goederen, *Gouvernement.*

Naar Riouw met de Ned. Ind. schoener Kiem Tjiat, kapt. *Jo Ing Aan.*

840 pik. rijst, 90 pik. poeder suiker, 127 ton. stroop, 22 kod. Java stroo-matten, 30 pik. tamarinde, 1 pik. kapook, 30 pik. aardappelen en 7 katjes vogelnestjes, *Gezagvoerder.*

80 pik poeder suiker en 4 kod. Jav. geb. kleedjes, *I-Tjoe Hie.*

8 pik. Java koperwerk, *Tan Hie.*

Marktprijzen te Samarang.

Koffij, thans geene ter markt.
Suiker, No. 16 *f* 17.—
Indigo, per pond *f* 3,75.
Koe-Huiden, per corge *f* 60.— } schaarsch.
Buffel-Huiden, per corge *f* 50.— } schaarsch.
Staart Peper, *f* 66.—
Rijst, eerste soort, per 28 pikols *f* 145.— à *f* 150.—
„ tweede „ idem. *f* 125.— à *f* 128.—
Klapper Olie, per pikol, *f* 25.—
Katjang „ idem *f* 23.—
Rotting, per pikol, *f* 8 — à *f* 8½.—
Kadjang Matten, per 100 stuks, *f* 17.—
Wisselkoers op Holland 103⅝.

PROTESTANTSCHE EEREDIENST.

Zondag den 11den September 1859.
des voormiddags te ½9 ure:
C. P. LAMMERS VAN TOORENBURG.

ROOMSCH CATHOLIJKE EEREDIENST.

Zondag den 11den September 1859.
Eerste H. Dienst *des morgens te 7 ure.*
Hoog Dienst *des voormiddags te half 9 ure.*
LOF *des avonds te 7 ure.*

VERSLAG DER METEOROLOGISCHE WAARNEMINGEN TE SAMARANG.

Datums.	Thermometer.				Winden.				Regen, Onweêr, enz.
Sept.	uur 6	mg. 9	md. 3	av. 10	mg. 6	mg. 9	md. 3	av. 10	
2	23^{5}	29^{5}	32^{2}	25^{8}	O	O	NW	O	
3	22^{5}	27^{1}	34^{4}	26^{5}	O	O	W	NW	
4	23^{1}	26^{9}	31^{6}	25^{8}	O	O	W	O	
5	21^{8}	26^{4}	33^{6}	26^{5}	O	O	NW	NO	
6	21^{7}	28^{8}	32^{8}	26^{7}	O	O	NW	O	
7	21^{8}	28^{4}	33^{5}	27^{1}	O	O	NW	O	
8	22^{8}	27^{9}	33^{8}	27^{2}	O	O	O	O	

N. B. Thermom. naar CELSIUS. De sterkte van den wind van 0 tot 10, als van stilte tot vliegenden storm. Gevallen regen in Ned. Ellen.

BIJVOEGSEL
behoorende bij het
SAMARANGSCH ADVERTENTIE-BLAD.
van Vrijdag 9 September 1859, No. 36.

LANDMAIL BERIGTEN,

loopende tot 25 *Julij* 1859.

POLITIEK OVERZIGT.

De heer *van Hoëvell* heeft verlof van de Tweede kamer ontvangen, om den Minister van Kolonien te interpelleren over de onlusten, welke in den laatsten tijd in onze Oost-Indische bezittingen hebben plaats gegrepen en over de expeditie naar Bonie.

De Minister wijt de onlusten van den laatsten tijd hoofdzakelijk aan drie oorzaken: 1o. aan de gebeurtenissen in Britsch-Indie; 2o. aan de uitbreiding van ons gezag in de Buitenbezittingen; 3o. aan de toeneming van bedevaartgangers naar Mekka. De expeditie naar Bonie had hij wel gewenscht, dat tot gelegener tijd uitgesteld ware geworden; maar hij kon haar niet misbillijken.

De gesloten vrede had ten gevolge eene interpellatie over het huiswaarts zenden der opgeroepene ligting van 1856 en 1857. De Ministers van Oorlog en Buitenlandsche Zaken wenschten eerst de noodzakelijkheid te betoogen, tot het bijeenhouden van een deel der miliciens tot het vormen van een kamp. Ten laatste echter hebben zij berust in eene motie van orde door den heer *van Hoëvell* voorgesteld, luidende: »De kamer, van oordeel dat het wenschelijk is in de »tegenwoordige omstandigheden de miliciens der ligtingen van 1856 »en 1857 ten spoedigste huiswaarts te doen keeren, gaat over tot de »orde van den dag;" welke motie met 39 tegen 13 stemmen is aangenomen.

De aandacht wordt voor het overige gespannen gehouden door de spoorweg-discussien. In de aanstaande week zullen de discussien over de Noorder-spoorwegen aanvangen. Men gelooft dat de voordragt daarover zal aangenomen worden. Of ook over de Zuider-spoorwegen nog in deze zitting beslist zal worden, is twijfelachtig. Het onderzoek in de sectien heeft plaats gehad, maar het rapport is nog niet opgemaakt. Naar hetgeen in de afdeelingen voorgevallen is, zegt men, dat als het ontwerp nog in deze zitting behandeld wordt, het kans heeft met eene kleine meerderheid te worden aangenomen.

Men verwacht eerstlangs het verslag der rapporteurs over het wets-ontwerp betreffende de Indische comptabiliteit, waarover het sectie-onderzoek reeds lang afgeloopen is. Dit komt echter in deze zitting zeker niet in openbare behandeling.

ALGEMEEN OVERZIGT.

HERSTELLING VAN DEN VREDE.

— Wij sloten onze buitenlandsche berigten in een onzer vorige nommers met de verrassende tijding, dat tusschen de keizers van Frankrijk en Oostenrijk een wapenschorsing gesloten was. De lezer zal mede in die berigten gezien hebben, dat de Parijsche *Moniteur* en andere Fransche dagbladen al dadelijk het publiek tegen eene mogelijke teleurstelling waarschuwden.

Hoe groot was dus niet de verbasing van Europa, toen men reeds den 12den dezer, door eene telegrafische dépêche uit Parijs onderrigt werd, dat de beide keizers dien dag onder elkander den vrede gesloten hadden en wel op de volgende grondslagen: eene Italiaansche confederatie, onder het honoraire voorzitterschap van den paus afstand van Lombardije aan Piemont, tot aan de linie van de Mincio; Mantua, Peschiera, Borgoforte en het geheele Venetiaansche blijven in het bezit van Oostenrijk; de groothertog van Toskane en de hertog van Modena keeren in hunne staten terug; eene algemeene amnestie. Men vernam verder, dat het voorstel tot den wapenstilstand en de vredesvoorwaarden van keizer Napoleon waren uitgegaan.

De eerste onmiddelijke gevolgen van deze gebeurtenis waren, dat aan de Pruissische troepen, die zich reeds naar den Rijn op marsch bevonden, order gezonden werd, om onmiddelijk halt te maken en dat Pruissen zijn voorstel van 4 Julij, waarbij o. a. werd voorgesteld om den prins-regent van Pruissen met het opperbevel over het Duitsche observatiekorps te belasten, introk. Den 14den verscheen de Parijsche *Moniteur* met eene proclamatie des Franschen keizers uit het hoofdkwartier te Valeggio aan zijne troepen gerigt, in de hoofdzaak hierop nederkomende: het voorname doel des oorlogs is bereikt en Italie zal voor het eerst eene zelfstandige natie worden. Hoewel Venetie onder het bestuur van Oostenrijk blijft, zal het toch eene Italiaansche provincie uitmaken. Frankrijk heeft door de vereeniging van Lombardije met Sardinie een magtigen bondgenoot verkregen. De regeringen van die Italiaansche staten, die vreemd aan de beweging zijn gebleven, of die in het bezit van hun grondgebied hersteld worden, zullen beseffen dat zij hervormingen moeten invoeren. Italie heeft voortaan zijne toekomst in handen. Het zal zijn eigene schuld zijn, zoo het niet geregeld voortgaat op den weg van orde en vrijheid. De armee keert naar Frankrijk terug, overdekt met roem en de oorlog neemt een einde, omdat hij eene uitbreiding dreigde te verkrijgen, welke niet zou zijn overeen te brengen met de belangen van Frankrijk.

Eene nadere uiteenzetting van laatstgenoemd denkbeeld, vindt men in eene verklaring des keizers aan de leden van het wetgevend ligchaam en van den senaat, op 20 dezer, welke wij later in haar geheel onder de Fransche nieuwstijdingen mededeelen.

Ook van den keizer van Oostenrijk verscheen den 16den een manifest aan zijn volk, waarin de keizer hoofdzakelijk verklaart, dat hij tot het sluiten des vredes heeft besloten, om dat zijne natuurlijke bondgenooten onzijdig bleven en hij door hunne bemiddeling ongunstiger voorwaarden zou hebben verworven, dan bij eene onmiddelijke onderhandeling met keizer Napoleon. De keizer kondigt in dit manifest tevens aan, dat de wetgeving des lands die verbeteringen zal ondergaan, welke door den tijd gevorderd worden.

Te gelijk deed Oostenrijk te Frankfort het voorstel, om de bondscontingenten en de vestingen weder op den voet van vrede te brengen. Dit voorstel werd den 20sten dezer met eenparigheid van stemmen aangenomen.

Reeds wierden dan ook die bondscontingenten voor het grootste gedeelte naar huis gezonden. Ook de Pruissche landweer wordt voor een deel ontslagen en men verzekert, dat deze mogendheid het geheele leger op den voet van vrede terug zal brengen, zoodra het Fransche observatiekorps aan den Rijn zal verwijderd zijn.

Ziedaar de hoofdtrekken van deze gewigtige gebeurtenis, die echter, zoodra men van zijne eerste verbazing wat bekomen was, bijna overal een ongunstigen indruk heeft gemaakt. Men verheugt zich wel is waar over den vrede, maar men beseft het, tevens, dat de oorlog het werk der Italiaansche bevrijding onvoltooid gelaten en eene bron van andere verwarringen geschapen heeft. Dit is op weinige uitzonderingen na het algemeen gevoelen der periodieke drukpers in alle landen van Europa. In Oostenrijk is men ontevreden, niet zoo zeer over het verlies van Lombardije, dat door het verstandigste gedeelte van de bevolking al lang als een lastpost werd beschouwd, maar dewijl men vreest, dat de vrede geen heil zal aanbrengen aan de getrouw gebleven bevolking en dat nu, wat ook de keizer in zijne proclamatie beloofd moge hebben, alles bij het oude blijven zal.— In Italie is men woedend, omdat de keizer zijn woord niet gehouden en Oostenrijk, door het bezit van Venetie al zijn schadelijken invloed in dit land behouden heeft, terwijl de verstandigsten het denkbeeld van eene Italiaansche confederatie als eene hersenschim beschouwen. Vooral in Toskane en Modena is de ontevredenheid het grootst. Men wil daar noch den groothertog noch den hertog terug hebben, maar bij Sardinie ingelijfd worden. Reeds hebben zich een aantal ingezetenen in Toskane, zoowel als in Modena en Parma bij adres tot den koning van Sardinie en keizer Napoleon gewend, en heeft de provisioneele regering van Toskane eene proclamatie openbaar gemaakt, waarin zij verklaart, dat Toskane niet meer tegen zijn wil onder het juk van Oostenrijk mag worden gebragt. Bovendien heeft de consulta, een ligchaam bestaande uit 40 leden, allen aanzienlijke en liberale mannen, den verdreven groothertog en zijne familie vervallen van den troon verklaard, terwijl een besluit is openbaar gemaakt, waarbij de zamenstelling der kieswet, volgens de wet van 3 Mei 1848 wordt bevolen, ten einde vertegenwoordigers in het land worden gekozen, om uitspraak te doen over het lot van Toskane. De Toskaansche troepen, onder bevel van den generaal Ulloa zijn terug ontboden en het heeft al den schijn, als of men zich daar des noods gewapenderhand tegen de terugkomst des groothertogs zal verzetten. Het sterkste blijk echter, hoezeer de vrede in Italie wordt afgekeurd, is de aftreding van den graaf de Cavour, en van zijne ambtgenooten; van Cavour, de ziel der Italiaansche liberalen, die reeds op het congres te Parijs zoo levendig voor de zaak van Italie het woord voerde. Een der Turinsche dagbladen, de *Indipendente* laat zich dan ook in de volgende scherpe bewoordingen uit: »Lombardije aan Sardinie," — zoo heet het — »Venetië onder het oppergezag van Oostenrijk, Italie als Statenverbond geconstitueerd met den Paus als honorair! .... Wij weten niet of de wet betreffende de dictatuur nog van kracht is en dienvolgens of de pers al dan niet weder vrij is! Volstrekt niet begerig zijnde het openbaar ministerie met werkzaamheden te overladen, onthouden wij ons voor het oogenblik van schetsen der indrukken, dien de kennisneming van deze vredesvoorwaarden, welke onvereenigbaar zouden kunnen schijnen met het programma van den tegenwoordigen oorlog, zoo als dat geschetst is door hem, die er het initiatief van had genomen, op ons gemaakt heeft. Daarenboven zou een oordeel voorbarig zijn. Sardinie, dat alleen geen oorlog tegen Oostenrijk had kunnen ondernemen, kan zich wel aan dergelijke voorwaarden onderwerpen, maar men moet bekennen, dat het er toe gedwongen is door eene onvermijdelijke noodzakelijkheid. Wij ontveinzen geenzins onze teleurstelling en onze smart. Het bedroefd ons te moeten denken, hoe zulke groote offers slechts tot een onvolledig resultaat leiden. Het bedroeft ons vooral te moeten denken, hoe het edele Venetie, de stad, die in 1848 en 1849 met zooveel heldenmoed de gruwelen van den oorlog, pest en hongersnood heeft doorgestaan om de eer van Italie te redden, ten tweedenmale wordt opgeofferd aan de afdwalingen der diplomatie. Maar tevens verwondert het ons, dat de diplomatie niet heeft begrepen, hoe zij, door zulke voorwaarden op te leggen, eene kwestie verdaagt, welker oplossing dringend gevorderd werd. Dat men des verkiezende, de overeenkomst tusschen de keizers van Frankrijk en Oostenrijk een vrede noeme, — wanneer de voorwaarden aldus luiden, zal die vrede niets meer zijn dan een wapenstilstand. Eene gedachte slechts bemoedigt ons: Italie, Europa zullen begrijpen, wij zijn er van overtuigd, dat Sardinie niet medepligtig is aan, maar slagtoffer van deze herhaling van het traktaat van Campo Formio." — In Engeland is men om verschillende redenen ontevreden; men acht daar, dat niet genoeg voor Italie gedaan is. Ook vreest men daar dat uit dezen vrede eene alliantie tusschen Frankrijk, Oostenrijk en Rusland geboren zal worden, die nadeelig op Engelands belangen terug zal werken. — Te Parijs is men ontevreden, omdat men rekenende op eene volledige uitvoering van het programma des keizers: Italie vrij van de Alpen tot aan de Adriatische Zee, de offers voor het halve werk, dat nu tot stand gebragt is, te groot acht. De particuliere berigten uit Parijs luiden alle in dien geest en laten ook uitkomen, dat de ontevredenheid het grootste is onder de werkende klassen. Maar de meest misnoegde van allen, zoo schrijft men uit Parijs, is prins Napoleon. Luid heeft hij zich beklaagd, dat de keizer hem als speelbal gedurende den oorlog overal zond, waar niet gevochten werd, en hem eerst een bepaalden post aanwees op het oogenblik, toen de vrede geteekend werd. Wat nu met den prins in Italie is voorgevallen, is een tweede editie van hetgeen met hem in de Krim gebeurde. Naar men zegt, zal de prins niet meer op de Tuilerien verschijnen en geruimen tijd te Meudon doorbrengen. — In Duitschland eindelijk schijnt men het minst ontevreden, hoewel men zich daar evenmin als elders ontveinst dat men iets anders verwacht had en dat de Italiaansche kwestie niet opgelost, maar veel meer eigenlijk doorgehakt is.

Wij deelen lager den inhoud van eenige artikelen in buitenlandsche dagbladen mede, waardoor men meer in bijzonderheden de gronden kan leeren kennen, waarop het afkeurend oordeel is gevestigd.

Het spreekt van zelf, dat de Fransche periodieke drukpers op die ongunstige oordeelvellingen eene uitzondering maakt. De *Constitutionnel* behelsde zelfs eene lofrede op den vrede, alsmede de *Pays*. Ook het *Journal des Débats* laat zich gunstig uit over de preliminairen, maar doet tevens een pikanten uitval op Pruissen. Een uitvoerig artikel van dit blad, dat tegen Engeland gerigt is, deelen wij later in zijn geheel mede. Het vinnigst zijn de Engelsche dagbladen, waarvan men later mede eenige voorbeelden zal vinden.

Wij hebben straks gezegd, dat de graaf de Cavour met zijne ambtgenooten, onmiddelijk na het onderteekenen van het vredestractaat is afgetreden. Koning Victor Emanuel heeft toen den graaf Arese met de vorming van een nieuw kabinet belast. De graaf Arese uit Lombardije geboortig, stond sedert lang met keizer Napoleon in vriendschappelijke betrekking. Hij is er echter niet in geslaagd een kabinet zamen te stellen, waarop de koning aan den heer Ratazzi, president van het wetg. ligchaam die taak heeft opgedragen. Deze was gelukkiger, zoodat weder een liberaal Sardinisch ministerie is zamengesteld als volgt: generaal Della Marmora, minister-president en minister van oorlog; generaal Dabormida, buitenlandsche zaken; Ratazzi, binnenl. zaken, Eytana, finantien; de markies Monticelli, openbare werken, Migliotti, justitie. Het ministerie van openbaar onderwijs is nog vacant.

Het heeft de aandacht getrokken dat in de vredesvoorwaarden; voor zoover die bekend zijn, wel van het herstel der souvereinen van Toskane en Modena, maar met geen woord van die van Parma gesproken wordt. Vrij algemeen is men van gevoelen dat dit land bij Sardinie zal ingelijfd worden. Dit is des te vreemder, omdat de hertogin-regentes bij het uitbarsten van den oorlog naar een onzijdig grondgebied de wijk nam, terwijl de beheerschers van Toskane en Modena zich onmiddelijk onder de Oostenrijksche hoede stelden of onder zijne vanen streden.

Men dacht aanvankelijk, dat de Italiaansche kwestie nu voor goed op een congres der vijf mogendheden geregeld zou worden. Dit schijnt echter het geval niet te zijn; Oostenrijk vooral moet zich om ligt te begrijpen redenen er sterk tegen verklaard hebben. Er zullen daarentegen in Aug. e. k. gevolmagtigden van Frankrijk, Oostenrijk en — zoo men zegt — ook van Sardinie te Zurich bijeenkomen, waarbij Frankrijk door den heer de Bourqueney en Oostenrijk door den graaf Colloredo vertegenwoordigd zal worden. Men voegt er echter bij, dat de Engelsche regering eene krachtige nota naar Parijs en Weenen gezonden heeft waarin wordt aangedrongen op het regelen der Italiaansche aangelegenheid door de tusschenkomst der groote mogendheden, die het traktaat van 1815 onderteekend hebben. Naar aanleiding daarvan achten sommigen, dat de mogelijkheid tot het bijeenkomen van zulk een congres alsnog bestaat. Een der Engelsche dagbladen, de *Daily News* meent zelfs uit eene alle vertrouwen verdienende bron te weten, dat keizer Napoleon zelf Engelands regtstreeksche deelneming aan het congres wenscht.

Nog altijd verdiept men zich in gissingen over de oorzaken, die de beide keizers bewogen hebben, zoo plotseling een dusdanigen vrede te sluiten. Waarschijnlijk, of liever vrij zeker, hebben daartoe verschillende omstandigheden bijgedragen. Wat keizer Napoleon betrof, had hij de coalitie in geheel Duitschland te vreezen, zoo bij zich de voorstellen van bemiddeling niet liet opleggen, welke Pruissen gereed was te doen; want — het is later bekend geworden — slechts weinige dagen voor het sluiten van den vrede, had de prins-regent van Pruissen de order geteekend, om het geheele Pruissische leger mobiel te maken. Aan den anderen kant bedreigde hem de revolutiegeest in Italie en het verzet van den paus, met al de magt der geestelijkheid daar achter. Ook zegt men, dat de overwinning bij Solferino duur gekocht was en het beleg der vestingen van den vierhoek reusachtige bezwaren in het verschiet stelde. Met groote behendigheid heeft Napoleon zich, althans voor het oogenblik uit dien moeijelijken toestand gered. Wat Oostenrijk betreft, dit had geen mindere reden om een spoedig einde van den oorlog te wenschen. Met uitgeputte finantien, een ontmoedigd leger, een meer en meer dreigende revolutiegeest in Hongarije, ontevredenheid in de hoofdstad, zag het zich verlaten door zijne bondgenooten, die voor de handhaving der wormstekige tractaten van 1815 niet meer in de bres wilden springen, nog minder tot bestendiging van een toestand in Italie, welke algemeen werd afgekeurd. Voeg daarbij dat Pruissen zich gereed maakte om, ondersteund door een achting gebiedend leger, als bemiddelaar op te treden, en reeds aan den bondsdag te Frankfort het voorstel had gedaan, om den Prins-regent tot onverantwoordelijk opperbevelhebber van het Duitsche leger te benoemen, waardoor deze oude antagonist van Oostenrijk in Duitschland, aldaar een overwigt zou hebben verkregen, waardoor dat van het keizerrijk geheel dreigde vernietigd te worden. Want hoewel men te Weenen het Pruissische voorstel dadelijk trachtte te verlammen, door het tegenvoorstel te doen, dat de prins-regent tot bondsveldheer zou worden benoemd, waardoor deze aan de bevelen des bondsdag onderworpen zou zijn, wist men te Weenen zeer goed, dat Pruissen dit verwerpen zou en de mogelijkheid bestond, dat de drang der omstandigheden bij verdere voortzetting des oorlogs, met de daad de hegemonie in handen van Pruissen zou kunnen brengen. Beide de strijdende mogendheden zagen dus, ieder van hare zijde, het gevaarlijke van haren toestand zeer goed in, sloegen dientengevolge liever de handen in een, deden daardoor alle mogelijke berekeningen falen en maakten Pruissen, Rusland en Engeland zoo goed als krachteloos.

Vreemd is de bijzonderheid, dat het kabinet van Weenen nog in de laatste dagen voor het tot stand komen des vredes, den prins Windischgrätz naar Berlijn zond, om voor het laatst te trachten Pruissen in den oorlog te wikkelen. Men zegt, dat de keizer van Oostenrijk, zoo die zending gelukt ware, de vredesvoorstellen zou hebben van de hand gewezen, en eerst op de bepaalde weigering van Pruissen den aangeboden vrede heeft aangenomen. Anderen houden echter de geheele zending van prins Windischgrätz naar Berlijn voor eene mystificatie, op grond dat de voorstellen van Oostenrijk reeds eenmaal door Pruissen waren van de hand gewezen en bovendien van zulk een aard waren dat het kabinet van Berlijn door die aan te nemen, zijne geheele tot dus verre gevolgde politiek zou hebben moeten verloochenen. Het is voor de toekomst bewaard, dit en meer andere vreemde verschijnselen in deze aangelegenheid in het ware licht te stellen.

Dat de goede verstandhouding tegenwoordig tusschen Pruissen en Oostenrijk veel te wenschen overlaat, behoeft wel niet gezegd te worden. Men vindt de denkwijs van beide regeringen helder en duidelijk uitgedrukt in hare manifesten, wier lezing wij dringend aanbevelen.

Voor het overige kunnen wij kort zijn. Keizer Napoleon is reeds in Frankrijk terug, maar houdt zijn verblijf te St. Cloud; hij zal eerst den 15 Aug met een gedeelte van het Italiaansch leger zijn plegtigen intogt te Parijs doen. Of de paus het eere-presidentschap over de Italiaansche confederatie zal aannemen, is zeer onzeker; eveneens weet men nog niet of de koning van Napels er lid van zal willen worden.

Te Napels hebben de Zwitsersche troepen groote ongeregeldheden veroorzaakt. De vooruitzigten zijn in dit land ook nog alles behalve gunstig.

De 20 dezer zijn de Beijersche kamers met eene troonrede geopend waarin o. a. gezegd wordt, dat nu de vrede gesloten is, er minder dringende behoefte aan geld bestaat. Ook heeft de koning eenige maatregelen in vrijzinnigen geest aangekondigd.

De jonge koningin van Portugal is den 16 dezer overleden, aan de gevolgen van eene keelontsteking.

Ook koning Oscar van Zweden is den 7den dezer overleden. Zijn zoon volgt hem op onder den naam van Karel XV.

Uit Belgrado wordt van den 13den geschreven, dat aldaar eene uitgestrekte zamenzwering tegen prins Milosch is ontdekt. Vijf senatoren, die daaraan hebben deel genomen, zijn in hechtenis genomen, benevens nog zestien andere personen, die daarbij betrokken moeten zijn.

NEDERLAND.

De weersgesteldheid was gedurende de laatste veertien dagen, hier te lande buitengewoon warm. Op den dag was de gemiddelde temperatuur ruim 80° F. en dikwerf was het op het kwik midden van den dag 86° à 88° F. Gelukkig is op enkele plaatsen wat regen gevallen, want de graslanden begonnen te verschroeijen en de groenten werden schaarsch. De gevallen onweders bragten bijna geen schade te weeg. Alleen te Lingen werd de Herv. kerktoren door den bliksem getroffen en die met de daaraan belendende gebouwen afbrandde.

Omtrent den oogst luiden de berigten bepaald gunstig, door het vroeg rijpen is slechts de rogge wat ligter dan anders.

— De Overland-post, loopende tot 24 Mei, is den 11den Julij hier te lande aangekomen.

— Het Java commité (Nederlandsche afdeeling van het genootschap van in- en uitwendige zending te Batavia), vierde gisteren het 4de jaarfeest, in het gebouw van de Vereeniging ter verbreiding der waarheid, in de Elandstraat te Amsterdam. Uit het verslag bleek, dat de werkkring van het commité zich meer en meer uitbreidde en zich niet meer uitsluitend tot het collecteren en overmaken van gelden naar Java bepaalde. Reeds worden door het commité onderscheidene personen, waaronder een Javaansche en een Maleische jongen, tot zendelingen opgeleid. Ook nog onlangs was een Chinesche jongen, die door zijne stiefmoeder te Macao als slaaf was verkocht, door vrienden der zendingszaak aan de zorg van het commité toevertrouwd, om hem, tot dat werk voor de Chinezen op Java op te leiden. Niettegenstaande de groote uitgaven aan dit een en ander verbonden, was in het afgeloopen jaar de belangrijke som van ruim f 2400 ter beschikking van de kas van het genootschap te Batavia gesteld.

— Men leest in de *Winschoter Ct.* het volgende:

Ons werd een brief toegezonden van een jongen zeeman aan zijne ouders. Zoowel om 't verhaalde feit als om den trant van vertellen, meenden wij het volgende te mogen opnemen, zonder nog meer in bijzonderheden te treden:

Wij waren twee dagen van Batavia met frissche koelte, en liepen een mooije vaart, ons scheepsvolk was vol moed en verblijd het vaderland tegen te gaan. Wij hadden buiten eenige Indiers slechts weinige Hollanders aan boord; maar dat waren flinke jongens, al was onze kapitein ook een ploert. Twee dagen waren we onder zeil toen het ongeluk wilde, dat een onzer matrozen over boord sloeg; ik meen bij de werkzaamheden, hem opgedragen. De derde stuurman zag het en wierp hem een zwemboei toe. Toen werd bij den kapitein aangedrongen, het schip te wenden, dat hij weigerde met de woorden; 't is beter dat één verdrinke en verga, dan meer. Het ander scheepsvolk wilde de sloep losmaken, uitwerpen, maar ook dit verboden de kapitein en 1ste stuurman. Nu zag men den ongelukkigen matroos, in het zog mededraaijende, een prooi der golven, en terwijl hij zijne kennissen toesprak, hen verzocht zijne groeten te doen, hun zijn laatsten wil opdroeg voor zijne familie, verzocht hij hun tevens hem liever te doen omkomen, dan anderen er ongelukkig bij te doen worden. Dit was te veel voor het hart van een Hollandsch vriendje van 23 jaar. Onze 3de stuurman sneed de touwen los, terwijl hij anderen met zijn mes moest afweren, die hem dat wilden beletten, en zag weldra, met twee wakkere makkers in de sloep, zijne moeite beloond en het mogt hem gelukken, den matroos op te nemen. Nu evenwel wilde de kapitein hen aan het lot overlaten en zette zijn koers voort, tot onze stuurman, bemerkende dat hij zeer nabij het land was, nu door hulp van een jas zijne boot daarheen deed zeilen, waarop de kapitein, om zijne Hollandsche jongens verlegen, moest inschenken, bijdraaijen en hen opnemen. Ofschoon wij eerbied hebben voor het gezag van een koopvaardijkapitein, hebben we toch hem lief, die zijn hart nog op de regte stee heeft en zouden liever hem ridder maken, enz.

— Als eene bijzonderheid kan worden gemeld, dat dezer dagen bij den burgerlijken stand te Geertruidenberg huwelijks-aangifte is gedaan door een jongman van 60 en eene jonge dochter van 70 jaren.

— Als iets zeldzaams wordt uit Ambt Hardenberg gemeld, dat den 9den door K. V. F. bij den burgerlijken stand aangifte is gedaan van het overlijden zijner vijfde echtgenoot. De weduwnaar is slechts 42 jaar oud, en heeft van drie vrouwen nog jeugdige kinderen, zoodat de man wel zal genoodzaakt zijn om voor de zesde maal het huwelijksgeluk te beproeven.

— Z. M. heeft *benoemd:* tot kommandeurs der orde van den Nederl. Leeuw, Zijne Hoogheid den Soesoehoenan van Soerakarta *Pakoe Boewono Senopati Ingalogo Ngabdoer Rachman Saidin Panotogomo* den VIIIste, en Zijne Hoogheid den sultan van Djokjakarta, *Hamangkoe Boewono Senopati Ingalogo Ngabdoer Rachman Saidin Panotogomo Kalifatolah* den VIden; tot ridder dier orde, den onafhankelijken prins aan het hof van Soerakarta, Pangeran Adhipati *Ario Mangkoe Negoro;* bij het leger in Oost-Indie: tot 2de luits. bij de inf. de kadets *F. H. Albrecht* en *F. de Lannoy;* bij de art. den kadet *S. P. van Kakum;* bij het corps der genie en sapeurs de kadets *L. J. Resner, C. Krabbe, J. Jarman* en *L. A. Lauridard Fallot;* allen herkomstig van de koninklijke militaire academie; tot officier van gez. 3de kl. de kweekelingen voor mil. geneesk. *J. E. Stark, J. M. de Jongh, J. de Koningh, A. Ledeboer, W. Stammler, H. W. J. van den Heuvel Rijnders, J. E. de Vooyt, J. Semmelinck, J. H. van Woelderen, A. J. H. van der Mijll Dekker, H. L. Steup, A. J. R. Natan* en *H. Walter;* — *verleend* aan den gepens. majoor van het leger in Nederl.-Indie *L. Pison* laatstelijk militaire plaats. komm. der stad Batavia, den titulairen rang van luit.-kolonel.

ENGELAND.

In de beide parlementshuizen werd achtereenvolgens kennis gegeven van het tot stand komen van den wapenstilstand tusschen de vijandelijke legers in Italie, en de kort daarop gevolgde onderteekening van de vredes-preliminairen te Villafranca door keizer Napoleon en keizer Frans Joseph. Van die gelegenheid maakten verscheidene leden gebruik om uitteweiden over de politiek van het vorige en het tegenwoordige ministerie, terwijl vooral de discussien in het Hoogerhuis zich kenmerkten door hevige aanvallen op de staatkunde van keizer Napoleon, terwijl sommige zelfs zoover gingen van hunne bezorgdheid te kennen te geven voor een Franschen inval in Engeland en dus op het nemen van maatregelen van voorzorg en verdediging aandrongen. In het Lagerhuis was dit, wat het laatste betreft, ook het geval, er werd meer dan eens gewezen op de uitbreiding, welke Frankrijk aan zijne vloot geeft en op den onvoldoenden staat, waarin zich het Engelsche leger bevindt.

Wat de kwestie van de deelname van Engeland aan een congres betrof verklaarde lord John Russell, dat hij zich hierover nog niet kon uitlaten. De keizers van Frankrijk en Oostenrijk waren het dienaangaande nog niet geheel en al eens, en in allen gevalle was de zaak nog niet zoo verre gevorderd dat men een besluit kon nemen. Volgens lord John moest de invloed van Engeland gebezigd worden om den vrede te waarborgen en het vredes-tractaat zoo mogelijk goed te keuren; doch Engeland moet zijne onzijdige en onpartijdige positie niet verlaten. »Wij zijn bereid, zoo eindigde lord John, om deel te nemen aan elk tractaat, dat den vrede van Europa zal bevestigen, doch zullen nimmer de hand leenen aan een tractaat, dat onbestaanbaar zoude zijn met de eer, de waardigheid en de onafhankelijkheid van ons land."

In het Lagerhuis heeft de kanselier der schatkist zijn finantieel plan ingediend. Bij die gelegenheid heeft hij medegedeeld dat de uitgaven over het afgeloopen dienstjaar hebben bedragen 64,663,300 pd. St. en de inkomsten 65,477,000 pd. St., hetgeen dus een batig slot van ongeveer 800,000 pd. St. oplevert. De ontvangsten van het loopende dienstjaar worden door den kanselier der schatkist geraamd op 64,340,000 pd. St., de uitgaven op 69,207,000 pd. St., gevende een deficit van 4,867,000 pd. St. De vermeerderde uitgaven ontstaan vooral uit de verhoogde budgetten voor de marine en het leger. Om in dit deficit te voorzien, bestaan slechts twee middelen; het aangaan eener leening of eene verhooging van belastingen, tot het eerste middel acht de kanselier der schatkist het niet raadzaam over te gaan. Wat de verhooging van de belastingen betreft, zoo moet men eene keus doen tusschen de directe en indirecte belastingen en dan geeft de kanselier der schatkist de voorkeur aan de eerste. Wanneer de eer, de waardigheid, de veiligheid van het land offers vorderen, om de middelen onzer nationale verdediging te vermeerderen, is de income-tax meer dan eenige andere belasting, eene regelmatige en wettige hulpbron daarvoor. Het deficit nu bedraagt gelijk reeds gezegd is 4.867.000 pd. St. De regering verleent thans aan de industrielen die belasting op de mout verschuldigd zijn, een crediet van ongeveer zes maanden. De regering stelt voor den termijn van dit crediet met zes weken te verminderen tegen eene korting van 4 pCt. op de gedane betalingen. Hierdoor zoude vóór 1 April a. s. eene som van 780,000 pd. St. in de schatkist vloeijen, welke anders niet voor het begin van het volgend dienstjaar zou worden betaald, terwijl het deficit op iets meer dan 4 millioen verminderd zou worden.

In de tweede plaats stelt de regering voor de income-tax op de volgende wijze te verhoogen: Op de tegenwoordige belasting van 5 d. per pd. St. inkomsten, wordt eene additioneele belasting gelegd van 4 d. per pd. St., van de inkomsten boven de 150 pd. St. en van $1^1/_2$ d. voor de inkomsten beneden de 150 pd. St. Deze additioneele belastingen zouden 4.340,000 pd. St. opbrengen, hetgeen gevoegd bij de 780,000 pd. St., voortvloeijende uit het eerste voorstel, 5,120,000 pd. St. zoude maken. Het deficit van 4,867,000 pd. St. hiervan aftrekkende krijgt men dus een overschot van 253,000 pd. St.

Na eenige woordenwisseling werd de discussie over de voorstellen van den kanselier der schatkist op den 21sten bepaald.

Den 19den heeft sir Ch. Wood op eene tot hem gerigte interpellatie geantwoord, dat hij nog geen dag bepalen kon voor de indiening van het Indische budget. Vervolgens werden eenige discussien gevoerd over het rapport van de commissie voor het Indisch leger. Bij dat rapport wordt voorgesteld in Indie eene militaire magt van 400,000 man, waaronder 80,000 Europesche soldaten op de been te houden. Vele leden vonden dit cijfer te hoog voor den toestand der Indische finantien en achtten het buitendien gevaarlijk aan 320,000 inboorlingen, wapenen in de hand te geven. Sir Ch. Wood zeide dat het volgens zijn gevoelen onmogelijk was het leger in Indie binnen twee of drie jaren op den normalen voet terug te brengen.

Bij de behandeling in het Lagerhuis van het budget voor de marine, heeft lord Paget, eerste secretaris der admiraliteit, een overzigt van den toestand onzer maritieme strijdkrachten voor de verdediging der kusten gegeven. Hierbij ging hij uit van het standpunt dat men de oorlogschepen, welke in de Middellandsche zee en langs de kusten van Portugal kruissen, in tijd van oorlog ook voor de verdediging der kusten kon gebruiken. Het getal stoomlinieschepen in werkelijke dienst bedraagt: in de wateren van Engeland 12, in de Middellandsche zee 14, totaal 26; het getal stoomfregatten bedraagt 16, namelijk 13 in de Engelsche wateren en 3 in de Middellandsche zee. Met inbegrip van korvetten, sloepen enz., waren 106 vaartuigen in actieve dienst, behalve een aantal kanonneerbooten. Dit vormde de eerste linie van verdediging. De tweede linie bestond uit 9 blokschepen. De aanbouw van schepen gedurende dit jaar had op eene zeer uitgebreide schaal plaats gehad. Er waren 10 linieschepen gereed, om in actieve dienst gesteld te worden. Op het einde van dit dienstjaar zouden wij 50 linieschepen bezitten (behalve de blokschepen) 37 fregatten en 140 korvetten, sloepen enz. Ook bezit Engeland 231 handelsstoomschepen, welke gemakkelijk gewapend kunnen worden, terwijl ingeval van nood op de particuliere werven een groot aantal schepen zou kunnen worden gebouwd.

De supplementaire begrooting voor het leger, vermeerdert het bedrag der vroeger bij het Lagerhuis ingediende begrooting (van 11,598.000 pd. St.) met 1.250.000 pd. St. Onder deze verhooging is o. a. begrepen 410,000 pd. St. voor uitrusting der militie; 108.000 pd. St. voor dagloonen aan arbeiders; 50.000 pd. St. voor uniformen, enz; 93 000 pd. St. voor levensmiddelen en fourrage; 41.400 pd. St. voor oorlogsmaterieel; 123.000 pd. St. voor fortificatien; 23.000 pd. St. voor civiele werken, 36.000 pd. St. voor kazernen; 1.800 pd. St. voor wetenschappelijke doeleinden. Het cijfer der troepen is niet vermeerderd.

Nog verdient gemeld te worden, dat lord John Russell, op eene tot hem gerigte vraag geantwoord heeft, dat de regering zoowel door katoen-fabrikanten als door vrienden van het bekeeringswerk wordt aangespoord, om de kroon te bewegen tot de aanneming van de aangebodene souvereiniteit over de Feejee-eilanden, en dat zij zich nog met de overweging dier kwestie bezig houdt.

In antwoord op eene andere vraag heeft lord John Russell verklaard, dat de regering het tractaat met Hanover betreffende den Stadertol voor zes maanden heeft verlengd.

Laatste Berigten.

BINNENLAND.

— In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van 23 dezer, zijn de beraadslagingen over de policiewet op de spoorwegen ten einde gebragt. Nadat nog eenige wijzigingen van de voorgestelde artikelen waren aangenomen, is het geheel der wet met 44 tegen 14 stemmen *goedgekeurd.*

— Z M de koning is den 21sten Julij van het Loo in de residentie teruggekeerd.

— Z. M. de koning-groothertog heeft benoemd tot kommandeur der Orde van de Eikenkroon, den gepensioneerden generaal-majoor van het Oost-Indisch leger, J. B J. Sutherland.

— Reeds voor eenigen tijd heeft men gemeld, dat het huis *Bronbeek* bij Arnhem door Z. M. den koning werd afgestaan, om voor een koloniaal invalidenhuis bestemd te worden. Men verneemt daarvan thans nader, dat het voor eenen gouverneur, 10 kapiteins, 25 luitenants en 600 manschappen zou ingerigt worden.

— Naar men verneemt is de Leijdsche hoogleeraar, dr. J. van der Hoeven dezer dagen door den groothertog van Baden vereerd met de orde van den Zaehringer Leeuw.

— Door den minister van oorlog zijn benoemd tot kadetten op de kon. militaire academie, de aspiranten die aan de vereischten van het examen hebben voldaan, namelijk: voor het leger te lande: 30 voor het wapen der infanterie; 10 voor de artillerie; 4 voor de kavallerie en 2 voor de genie. Voor het Oost-Indisch leger: 19 voor het wapen der infanterie; 8 voor de artillerie en 3 voor de genie.

— Volgens particulier berigt zou Zr. Ms. brik *de Zeehond*, den 15den dezer van Suriname naar Curaçao vertrekken; de brik *de Sperwer*, die eerstgenoemde brik zou komen aflossen, had in de Karaïbische zee gestooten en moest repareren.

— Ingevolge Zr. Ms. besluit van den 21sten dezer, wordt het te Willemsoord liggende schroefstoomschip der 4de kl *het Loo*, met den 1sten Augustus aanstaande in dienst gesteld, met bestemming naar Oost-Indie, en het bevel daarover opgedragen aan den luitenant ter zee der 1ste kl. J van Gogh.

Voorts worden almede op voornoemd schroefstoomschip geplaatst: de luit. ter zee der 2de kl J. P. M. Willinck, als 1ste officier; idem J. P. A. Lapidoth; idem C P van der Star; de adelb der 1ste kl A. L. K graaf van Limburg Stirum; de offi van gezondh de 2de kl H. J. P. van den Steen; de offi admin. van de 3de kl B L G. P. C. Andrau.

— Eergisteren middag heeft men te Vlissingen weder beproefd om het fregat met stoomvermogen *Zeeland* te water te brengen, en wel door te trachten met het stoomschip *Cycloop* daaraan zoodanigen schok toe te brengen, dat de *Zeeland*, ondanks de belemmeringen die aanwezig zijn, van de helling zou afloopen. De poging was echter vruchteloos. Nadat de vaartuigen door een sterken kabel goed aan elkander bevestigd waren, begon de *Cycloop* vooruit te stoomen, doch de kabel brak reeds bij den eersten schok. Naar men verneemt is tengevolge daarvan een man ligt gewond, en aan het stoomschip eenige weinig belangrijke schade toegebragt.

— Te Middelburg zijn den 22sten dezer, in eene op het raadhuis gehoudene bijeenkomst van stemgeregtigde deelhebbers in de Ned. Handelmaatschappij, herbenoemd de HH. jhr. W. R. Boddaert, en Joh. Luteyn, als commissaris en plaatsvervanger-commissaris.

— Den 23sten dezer werden te Gouda met groote plegtigheid de medailles van 50jarigen dienst uitgereikt aan den sergeant Buchard en aan den soldaat Beniersen. De luit-kolonel Beijer, bevestigde die, na vooraf een korte aanspraak te hebben gehouden, op hunne borst.

— Uit Amersfoort schrijft men dat door den kommandant der veld-artillerie, aldaar in garnizoen, op plegtige wijze de gouden medaille, met brevet en gratificatie van ƒ 50 is uitgereikt aan den sergeant Donders en den brigadier-timmerman Ahlers. De eerste van deze militairen telt 36 en de andere 55 jaren dienst, campagne-jaren niet dubbel gerekend.

— Te 's Hage is den 24sten dezer plotseling in den hoogen ouderdom van 71 jaren overleden de luitenant-generaal Steenberghe, van het wapen der artillerie, ridder van verschillende zoo Nederlandsche als buitenlandsche orders.

— De heeren mr L Hermansen Co rijtuigfabriekanten te 's Hage, hebben thans een rijtuig voor een Oostersch vorst in hunne werkplaats vervaardigd, ter bezigtiging gesteld, dat in allen geval wedijveren mag met hetgeen in dit opzigt buiten 's lands is gewrocht. Schoon en rijk van teekening, laat de constructie niets te wenschen over. Men schat de waarde daarvan op ƒ 25 à ƒ 30.000.

BUITENLAND.

— In de zitting van 21 dezer, hebben in het Engelsche Lagerhuis discussien plaats gehad die de aandacht verdienen om den verzoenenden geest, die daarin ten aanzien van Frankrijk geheerscht heeft, welke geest geheel in strijd is met de polemiek, die door verreweg de meeste bladen in den laatsten tijd, en vooral na het sluiten der vredes-preliminairen te Villafranca, gevoerd is. Niet alleen dat de heer Disraeli heeft te kennen gegeven, dat hij de vredes voorwaarden gunstig beschouwt voor de duurzaamheid van den Europeschen vrede en dat de heer Bright heeft aangedrongen op het instandhouden der alliantie tusschen Frankrijk en Engeland; ook lord John Russell en lord Palmerston hebben hulde gebragt aan keizer Napoleon wegens zijne zucht tot handhaving dier alliantie, waaraan hij, volgens beide ministers, nimmer ontrouw was geworden.

Wanneer men in aanmerking neemt, dat het *Journal des Débats* een artikel heeft medegedeeld, waarin Engelands argwaan jegens Frankrijk hoogst onverdiend wordt genoemd; waarin gezegd wordt dat Engeland niet het regt heeft om met zijne gewone angstvalligheid berigten in te winnen, of Frankrijk op nieuw een schip te Brest gewapend heeft, en vrij onbewimpeld wordt te kennen gegeven, dat, indien Groot-Brittannie op dien weg voortgaat, daarvan bittere vruchten de gevolgen kunnen zijn — dan moet men erkennen, dat deze verzoenende geest 's daags na de openbaarmaking van het waarschuwend artikel opmerkelijk is, te meer daar het zoowel op de Parijsche als de Londensche beurs ongunstig gewerkt heeft.

— Keizer Napoleon heeft eergisteren het korps diplomatiek ontvangen. Bij monde van den pauselijken nuntius bood dit ligchaam hem zijne gelukwenschingen aan, en de keizer antwoordde o. a. het volgende: »Europa was bij het begin van den oorlog onregtvaardig tegen mij. Ik acht mij gelukkig, een vrede te hebben kunnen sluiten die aan de eer en de belangen van Frankrijk voldoet. Ik heb bewezen dat het geenszins in mijne bedoeling lag, Europa ondersteboven te keeren en een algemeenen oorlog te doen uitbarsten. Ik hoop dat aan de geschillen spoedig een einde moge komen en de vrede van langen duur zij,

Deze woorden hebben te Parijs veel sensatie gemaakt. Men ziet daarin, te regt of te onregt een soort van pendant der waarschuwing, die den 1 Jan. aan den heer von Hubner werd gedaan en waarvan de gevaarlijke beteekenis weldra bevestigd werd. Ditmaal zou die waarschuwing Engeland en Pruissen gelden. Men verzekert zelfs, dat de aanspraak in den *Moniteur* zeer verzacht is en dat de keizer, sommige gezanten slechts vlugtig aangesproken heeft, zonder hen zelfs den tijd te laten om te antwoorden. Tegen de gezanten van Saksen en Beijeren zou de keizer gezegd hebben: Wel nu, heeren, is de vrees eindelijk bedaard? Doch dit een en ander behoort tot de categorie der geruchten, waaraan men niet te veel hechten moet.

Gelukkig heeft die ongunstige stemming voor eene betere plaats gemaakt, door de aankomst van den heer de Persigny uit London, zoo men zegt met het formeel aanbod van Engeland, om deel te nemen aan een congres, met bijvoeging van het voorstel, dat alle mogendheden tot eene algemeene ontwapening zullen overgaan.

— De hertog van Abrantès, laatste zoon van den beroemden Junot is tengevolge van de kwetsuren, die hij bij Solferino bekomen had, te Brescia overleden.

— Het *Mainzer Journal* bevat den tekst der te Villafranca vastgestelde vredes-preliminairen. Met de opmerking, dat wij dit stuk, even als andere dagbladen, nog slechts onder de noodige reserves kunnen mededeelen, laten wij het hierbij volgen. Het luid aldus: Tusschen Z. M. den keizer van Oostenrijk en Z. M. den keizer der Franschen is overeengekomen als volgt: 1o. De beide souvereinen zullen de vorming eener Italiaansche confederatie begunstigen. 2. Deze confederatie zal bestaan onder het honorair presidentschap van den paus. 3. De keizer van Oostenrijk staat aan den keizer der Franschen afstand van zijne regten op Lombardije, met uitzondering der vestingen Mantua en Pechiera, zoodanig dat de grenslijn der Oostenrijksche bezittingen zal uitgaan van den uitersten omtrek der vesting Peschiera, en zich in eene regte lijn zal uitstrekken langs de Mencio tot aan de Grazio en verder van daar tot Scarzarola en Luzana aan de Po, alwaar de tegenwoordige grenzen die van Oostenrijk zullen blijven. De keizer der Franschen zal het afgestaan grondgebied aan den koning van Sardinie overgeven. 4. Venetie zal een deel uitmaken van de Italiaansche confederatie, ofschoon aan de kroon van Oostenrijk blijvende toebehooren. 5. De groothertog van Toskane en de hertog van Modena zullen zich weder naar hunne staten begeven en aldaar algemeene amnestie afkondigen. 6. De beide keizers zullen den Heiligen Vader uitnoodigen tot de invoering van onvermijdelijke hervormingen in zijn staat. 7. Van beide zijden wordt volledige en volkomen amnestie verleend aan hen, die zich bij gelegenheid der jongste gebeurtenissen op het grondgebied der oorlogvoerende partijen gecompromitteerd hebben.

Voorts behelst het blad de voorstellen der bemiddeling die tusschen Pruissen, Engeland en Rusland onderling zouden zijn opgemaakt en volgens de *Post Zeitung* uit de pen van graaf Walewsky afkomstig zijn. Zij bevatten volgens het *Mainzer Journal*, het volgende: 1o. Italie zal zich zelf terug gegeven. 2o. Eene confederatie van alle Italiaansche staten, zonder eenige uitzondering. 3o Vergrooting van Sardinie (waarbij vermeld Lombardije en de hertogdommen). 4o. Vorming van een onafhankelijken staat, bevattende Venetie en Modena onder een aartshertog. 5o. Toskane onder het bestuur van de hertogin van Parma. 6o Een wereldlijk onderkoningschap in de Legatien. 7o. Een congres reorganisatie van Italie op bovengenoemde grondslagen, met inachtneming der aan de wenschen der bevolking toegekende regten.

— In de Romagna zijn thans een groot aantal adressen ter onderteekening in omloop, waarin verklaard wordt dat de bevolking het wereldlijk gezag niet meer in de hand der geestelijkheid wil toevertrouwd zien; het volk wil integendeel eene aanhechting van de Romagna bij Sardinie; de adressen zeggen, dat het volk de orde zal weten te handhaven, maar dat het besloten heeft om zich tegen iederen aanval van de zijde der Zwitsersche troepen die in dienst van den Paus zijn, met geweld te verzetten.

— Het stedelijk bestuur van Florence heeft zich verklaard voor de aanhechting van Toskane bij een Italiaansch koningrijk onder den scepter van Victor Emanuel; indien dit om politieke redenen niet mogelijk mogt blijken te zijn, dan verlangt de bedoelde municipaliteit dat een prins uit het huis van Savoije aan het hoofd van Toskane zal worden geplaatst.

Men wil weten, dat de Sardinische buitengewone commissarissen uit Toskane, Modena en Parma, eerstdaags zullen teruggeroepen worden.

Marktberigten.

ROTTERDAM, 25 Julij.

— De hoop, door ons in een onzer vorige nommers uitgesproken, dat namelijk de destijds gesloten wapenstilstand de voorbode mogt zijn van den vrede, werd spoediger verwezenlijk dan de sterkste optimist had durven verwachten.

Nauwelijks toch was het verrassende berigt van de schorsing der vijandelijkheden alom verspreid, nog was men onbekend met de nadere bijzonderheden omtrent de aanleiding tot deze zoo plotselinge gelukkige wending in den stand van zaken — waardoor ten minste voorloopig een einde gemaakt was aan de bloedige tooneelen, welke de gevoerde strijd reeds ten gevolge gehad had — toen eene nog grootere verrassing de eerste opvolgde en geheel Europa verbaasd werd door het berigt dat den 12den dezer door de oorlogvoerende partijen de vrede te Villafranca gesloten was.

Zooals te verwachten was, oefende deze tijding onmiddelijk, zoowel op fondsen- als goederen-markten een zeer gunstigen invloed uit; daar men vermeende dat — hoe onvoldoende ook de transactie mogt zijn, welke voor de opgewondene Italianen geteekend was en ofschoon daardoor de mogelijkheid van eenige revolutionaire moeijelijkheden bestaan bleef — dezelve evenwel een einde maakt aan de worsteling tusschen de twee groote strijdkrachten en daardoor gelukkigerwijze de vrees zou uit den weg geruimd zijn voor eenen algemeenen oorlog, welke gedurende de laatste maanden den handel en de industrie geheel in échec hield.

In de voorlaatste week outstond er dientengevolge ook eene vrij levendige vraag aan onze koloniaalwaren-markt; er hadden niet onbelangrijke omzettingen plaats en sommige artikelen, als: *Koffij, Indigo* en vooral *Katoen* en *Banca Tin* bedongen hoogere prijzen.

Sedert het bekend worden der voorwaarden van den vrede en der daaromtrent door de verschillende Europesche staten geuitte gevoelens, is echter de stemming zeer veranderd. Men schijnt de hechtheid der grondslagen van den vrede te wantrouwen en te vreezen dat daaruit op nieuw moeijelijkheden van verschillenden aard zullen geboren worden. De handel in de vorige week was ten minste weder vrij beperkt en sommige artik. werden zelfs tot verlaagde prijzen afgegeven.

De berigten omtrent de graangewassen blijven steeds zeer gunstig, vooral wat den verwacht wordende opbrengst betreft, ten gevolge waarvan de prijzen van *Tarwe* in Groot-Britt. op nieuw aanmerkelijk gedaald zijn. Ook de graanmarkten op het continent zijn in het algemeen flaauw gestemd, en in de Vereenigde Staten blijven zoowel Tarwe als Meel in prijs teruggaan. In *Rijst* ging dan ook bijna niets om, en ofschoon de prijzen nominaal onveranderd zijn, is de stemming flaauw, en zou men om te verkoopen wel iets lager moeten afgeven.

Het weder is voortdurend zeer gunstig; zijnde de aanhoudende buitengewone warmte in de laatste dagen afgewisseld door verfrisschende regenbuijen. De klagten omtrent het gewas van aardappelen bepalen zich nog tot enkele streken, en schijnen van weinig beteekenis te zijn.

(Wordt vervolgd.)

Van elk ongeteekend artikel in het Samarangsch Advertentie-Blad voorkomende, hetwelk geen bloote nieuwstijding of aankondiging bevat is de schrijver J. H. DE GROOT.

Gedrukt en Uitgegeven bij de Groot, Kolff & Co., Samarang.